

SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE CELJE
1961 - 1962

ŠOLA ZA ŽENE

GLEDALIŠKI LIST
SLOVENSKO LJUDSKO GLEDALIŠČE
V CELJU

Sezona 1961/62 - Številka 2

ŠOLA ZA ŽENE

MOLIERE

Né à Paris en 1622. Mort à Paris en 1683.

Molière

ŠOLA ZA ŽENE

Komedija v 5 dejanjih

Arnolf	Jože Pristov
Agneza, Arnolfova rejenka	Vera Perova
Horac, Agnezin ljubimec	Stanko Potisk
Alen, Arnolfov sluga	Tone Šolar
Žoržeta, Arnolfova služkinja	Marija Goršičeva
Krizald, Arnolfov prijatelj	Janez Eržen
Enrik, Krizaldov svak	Marjan Dolinar
Oront, Horacov oče in Arnolfov najboljši prijatelj	Janez Škof
Notar	Slavko Strnad
Prevod	Josip Vidmar
REŽISER	JURO KISLINGER
Scenograf	Vladimir Rijavec
Kostumografinja	Mija Jarčeva
Lektor	Janez Žmavc

PREMIERA V PETEK, 15. JUNIJA 1962

Inspicient: Cveto Vernik — Šepetavka: Tilka Svetelškova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan Dečman — Lasuljar: Vinko Tajnšek — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec — Čevljarska dela: Konrad Faktor — Mizarska dela: »Obnova« — Garderoba: Pavla Pristovškova — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Rekviziter: Rudi Klopotan.

Zapisek o Molièru

Jean Baptiste Poquelin, kasneje kot igravec in komediograf imenovan Molière, se je rodil pred 340 leti v Parizu. Molièrovci se o marsikakem dejstvu iz njegovega življenja prepirajo, vendar nam je ohranjenih mnogo podatkov. Rastel je v meščanski, obrtniški družini, šolal pa se je v najboljšem pariškem zavodu Clermont, ki so ga vodili jezuiti, med sinčki velikih gospodov. Tu je spoznal tudi Gassendija, duhovnika, enega najbolj drznih liberalnih, materialističnih filozofov XVII. stol., znanega zaradi svoje polemike z Descartesom. Pravijo, da je pri Gassendiju dobil svojo širokogrudnost, »epikurejsko« življenjsko filozofijo.

Molièra je že zgodaj pritegnilo gledališče, ki je bilo takrat v Franciji večidel v rokah italijanskih gledaliških družin z njihovo *commedia dell'arte*, 21 let star je prevzel ime Molière (bil je to leta 1623 umorjeni romanopisec) in ustanovil svoj *Illustre théâtre*, pa z njim ni uspel: moral je s svojo igravsko skupino v provinco s trebuhom za kruhom. V dvanajstih letih je preigral ves sodobni repertoar in do dna spregledal življenje. Leta 1658 je prišel v Pariz in tu delal do svoje smrti leta 1673, najprej v *Petit-Bourbon*, nato pa v *Palais Royal*. 40 let star se je oženil z 20-letno Armando Béjart, sestro svoje nekdanje prijateljice, soustanoviteljice njegovega prvega gledališča. 1667 se je ločil od nje in zaradi nje neusmiljeno trpel.

Molière je bil izredno delaven. Bil je šef gledališča, igravec glavnih vlog, režiser, če se sme tako reči, in avtor. V 15 letih je napisal več kot 20 del. Bil je sijajen verzifikator. Po značaju je bil turoben, grenak človek, ki mu je bilo do vsega prej kot do smeha. Mnogo se je že napisalo o njegovi bolezni in o njegovem razmerju do zdravnikov. Umrl je tako rekoč na odru, pri sedmi predstavi Namišljenega bolnika, ki ga je pisal skoraj umirajoč. Kot igravca in avtorja komedij ga je preganjala pariška cerkvena inkvizicija. Bil je izobčen iz cerkve. Zanj pa se je zavzemal sončni kralj Ludvik XIV. Molière mu je protekcijo vračal s ceneno hvalo v manj pomembnih delih. V resnih delih pa se jasno čuti Molièrova nejevolja nad samopašnostjo in pokvarjenostjo dvora. Prva njegova dela so bila napisana pod vtisom italijanske komedije, njegov debut pa so Smešne precioze, s katerimi je leta 1659 prodril pri pariški publiki. Toda že prvo delo je naletelo na zakrinkanega sovražnika, ki ni prenesel resnice. Po 15 dneh je morala stvar z odra. 1661 napiše *Šolo za žene*, svoje prvo veledelo, 1664 *Tartuffa*, najbolj znano delo, ki ga kralj na zahtevo Ane Avstrijske in pariškega kardinala ni dovolil uprizoriti. Šele po treh letih ga

je smel postaviti na oder, z njim pa je dosegel sijajen uspeh. Tartuffe je eno najglobljih del v svetovni dramski literaturi. Po Don Juanu in Ljubezni — zdravniku je napisal svoje največje delo Ljudomrznik, ki je sad njegovih izkušenj v zakonu z Bejartovo. Ni čuda, da so to delo v različnih časih tako različno umevali in ga tudi nič kaj radi imeli. V letu 1668 nastanejo tri velika dela: Amphitryon, George Dandin in Skopuh, v letu 1671 Scapinove zvijače, 1672 pa nadaljevanje Smešnih precioz z naslovom Učene ženske. Z Namišljenim bolnikom se je poslovil od odra in življenja.

Molière je in ostane eden največjih umetnikov vseh časov in narodov. Z vsem svojim delom izpričuje neugnani, zmagoviti človeški duh, ki hrepeni po izboljšanju, po resnici, po večnih humanističnih idealih.

Tine Orel

Zgodba o šoli za žene

Molière je napisal šolo za žene l. 1662, ko je spolnil 40 let in se oženil z 20 let mlajšo Armando Bejart. Strašno preprosta zgodba: Arnolf, bogat meščan več kot zrelih let, vzgaja svojo varovanko Agnezo v popolni nevednosti, da bi bil z njo po poroki čimbolj srečen. Toda mladost in ljubezen najdeta pot čez Arnolfove pregrade — Agnezo odpelje mladi Horac. Literarni zgodovinarji vedo povedati, da si je zgodbo izposodil pri Italijanu Strapparolu, podobno snov, da sta v noveli obravnavala Scarron in Cervantes. Ne samo ta dva. Cela vrsta jih je. Okoli dela je vstal literarni vihar, ki je imel svoje globoke psihološke in sociološke korenike. V Molièra so se zaganjali literarni teoretiki z namenom, da z očitki o dvomljivi umetniški vrednosti komedije odbijejo delu njegovo нравno, satirično rezilo, napadali so ga z odprtim vizirjem moralisti vseh sort, boječ se njegovega prodirnega očesa, njegove jasne diagnoze, njegove pretresljivo odkrite, poštene človečnosti.

Kaj pa je takega povedal s to trikrat preprosto zgodbico o trmastem priletnem možakarju, o zelenokljunem Horacu in sprenevedasti goski Agnezi? Pokazal je, na priliko, Arnolfa kot vzgojitelja, zaverovanega v sebe in v svojo doktrino, v svoj prav, v svojo veliko, čaščno, plešasto, mehkonogo osebito. Žena, bolj je nevedna, bolj mu bo prav.

Da le moliti zna, da ljubi mene,
še šivati, več ne želim od žene.

Ugleden meščan je, pa bi se rad še bolj gosposko nosil. Za klobuk bi si rad zataknil še nekak plemiški naslov.

Ker Molière ljubi zamotane značaje, nam ga — trmoglavca — pokaže kot bojazljivega ljubimca, ki mu je ljubezen manj kot čast, ki pa bi za ljubezen vendarle vrgel na tehniko tudi čast. Rad bi užival, a tako, da bi ga ne vlačili po zobeh. Kljub neznansko filistrskemu, starčevskemu pogledu na življenje pa odkrito priznava, da je strast do varovanke zasajena globoko v njegovem srcu, da ni samopašna muha preživetega samca.

Da ljubim jo, to moja je nesreča!

Ni čuda, če ga ima notar za zlobnega bedaka, istočasno ko Arnolf na vsa usta izjavlja, da pozna svet in njegove spletkarije. Kljub tej samozavesti pa ima Arnolf tudi bridke ure, ko se plaši in zdvaja nad »usodo rabeljsko«, ki ji ni verjeti; ko trepeti ob misli, da so morda usodne moči sklenile, kakor vsem, natakiniti tudi njemu »rogato zlo«. Kaj je pri tem bolj naravnega, če nam ga Molière postavi na hladno! Arnolf spozna nenadoma, kakor da se mu je svet podrl na glavo, kako podlo se dobrota plača.

Kdo, vraga, vas učil je vsega tega?

vprašuje Agnezo, ki mu uhaja iz njegove čudne ječe. Arnolfova dobrota? Arnolfov uk? Kolikokrat so že bili Arnolffi razočarani in presenečeni nad rezultati svoje vzgoje! In kolikokrat bodo še! Samovšečni, »sebe gvišni« Arnolf mora hočeš nočeš — ali pa nam na ljubo — priznati, da o ljubezni sleherna prismoda ve več od najbistrejšega moža. Kako globoko človeški, čeprav nebogljjen in siromašen je, ko Agnezi odpušča. Zmerja jo z zločinko, pa bi jo pritisnil na svoje ostarelo srce, medtem ko bi njegov razum — rožljajoči skelet — suho notiral:

Ljubezen slepa, koliko potuhe
mi ženskam v svoji dajemo šibkosti,
ko vendar vsi poznamo njih slabosti:
objest in lahkomiselnost in muhe!...
Nič ni bolj slabo, nič bolj omahljivo,
nič bolj nezvesto; a le so nam drage,
da vsak bi storil vse za te nesnage.

Ni čudno, če se tisti hip zgrozi nad svojimi izjavami!

Do kakšnih strast pritira nas izjav!

Ni čudno, če se je polilo toliko črnila o tragiki v Molièrovih komedijah! V tem je tudi njegova nesmrtnost, umetniška in človeška veličina. Če bi bil hotel pisati čisto komiko, bi bil moral »izklopiti« srce. Tega na srečo ni storil. Kako prav nam pride Krizaldova ugotovitev in obenem zdravilo za Arnoldovo bolest!

Usoda vam zadaja bolečino,
a njen ukrep ni krut, kot se vam zdi,
ker kdor rogov boji se kakor vi,
ostani samec, to je zanj edino.

Arnolf ostane kljub težki in trdi preizkušnji z Agnezo in Horacem tak, kakršen je bil. Tak je ostal, kakor izjavlja:

preudaren mož trdno na svojem stoj,
kaj briga mladega srca ga zmeda!

Arnolffi so neizpremenljivi. Še smrt jim ni kos. Zmerom znova se rode.

Molièrovo delo je dragocena lastnina človeštva. V vseh časih je pomenil oporo za tiste, ki niso rezani iz Arnolfovega lesa, za ljudi svobodne, poštene vesti, duhovne prostosti in napredka.

Tisto, kar daje Molièru večno vrednost, je resnica. Sam je nekje zapisal, da ni vsa pisarija nič vredna, če ne upodablja ljudi takih, kakršni so. Ker je imel toliko uma in srca, toliko poguma in stvariteljskega duha, da je to v svojih delih tudi uresničil, ga še danes beremo in gledamo. Nikdar ne bo zastarel. Premagal je čas, neugonobljivi čas, s svojo naravnostjo in teatraličnostjo, s svojimi značaji, ki jih srečujemo še danes. Poglejmo Arnolfa in Krizalda, njegovega antipoda! Mar ne najdemo Arnolfov vsepovsod?

»Nagnimo se nad samim seboj«, ali ne bomo ugotovili tudi v nas samih Arnolfa? Postavim, njegov vzgojiteljski prijem: koliko je očetov, varuhov in poklicnih vzgojiteljev, ki samovšečno menijo, da je »njim izročena mladost« le trpni predmet njihove vzgoje? Prav nič ne pomislijo, da je mlad človek obenem tudi osebnost s svojim lastnim življenjem. Kaj je bolj navadnega kot tožba mladine, da je ne razumejo ne starši in ne učitelji? Ali ni kar preveč običajno ravnanje staršev in vzgojiteljev po Arnolfovem receptu?

Kot oče nastopite z oblastjo,
mladost je treba voditi trdó,
brez straha bi slepo v pogubo drla.

Ali imajo potemtakem prav tisti, ki so očitali Molièru, da ruši veljavne avtoritete? Gotovo ne. Saj nam je le pokazal, da Arnolfove maksime pri vzgoji, domači ali šolski, rode sadove, ki nam gotovo niso ljubi in jih najmanj pričakujemo. Življenje rado postreže z Arnolfi, pa tudi kaznuje tako ali drugače njihov napuh, njihovo železno logiko, njihovo slepoto, kratkovidnost in domišljavost.

Komedija ima nedvomno vzgojne naloge, zato ni čudno, da so proti Molièrovi komediji radi povzdignili besedo taki ljudje, ki so se pečali s pedagogiko (Bossuet, Fénelon, Rousseau), češ Molière se iz zmot in napak norčuje; preveč smeši svet, pa ga pri tem ne poboljšuje. Nravni učinek doseže Molièrova komedija s prepričevalno resničnostjo svojih značajev. In ker je tako, ni nič čudnega, če je smeh, ki se nam proži ob Molièru, prav posebne vrste: globok, pridržan, malce grenak, pretresljiv. Nihče ni od srca vesel, če mu ogledalo pokaže klavrn, klapoušen obraz. Spravljati v smeh poštene ljudi, je zamotana stvar, je rekel sam Molière. S pošteno komedijo, bi pristavili mi. S farso, z burko, to že. Toda tam ni npravne naloge, ampak le zabava.

Glejmo torej Molièra s prepričanjem, da nam ima veliko povedati, čeprav so njegove osebne bolečine, iz katerih je zrasla Šola za žene, že davno davno plen požrešne preteklosti.

Tine Orel

Neizbežna je vzgoja gledavcev-potrošnikov v pravo gledališko publiko. Z izborom teksta, določenim stilom igre kakor tudi s predavanji in z drugimi idejnimi sredstvi pripraviti gledavca za sprejemanje resnice ter ga iz pasivnega uživalca spremeniti v aktivnega sodelovavca. Potruditi se je treba, da postane odrska resnica del gledavčeve resnice, da je ne pozabi, brž ko zapusti gledališče, marveč da jo nosi s seboj ter da ga usmerja in vodi dalje v vsakdanjem življenju.

(Paberki s Sterijinega pozorja)

Pred gledališko nalogo

Kadarkoli in kjerkoli se na Slovenskem igravci in režiser znajdejo pred nalogo odrske ostvaritve kakšnega Molièrovega dela, zavrtja vanje, mnogo bolj kot pri delih drugih dramskih piscev, vprašanje: — kako??? Molière nam Slovencem ni toliko domač, ali bolje, pri nas še ni tako udomačen kot Shakespeare. Pri Shakespeareu ta »kako« ni tako pereč. Ta ugotovitev velja morda še prav posebej za našo celjsko gledališko hišo. Kljub temu nas čar Molièrovih del stalno omamlja in znova nas je zamikalo, da poskusimo — tokrat s »Šola za žene«. In že smo se znašli pred vprašanjem: kako uprizoriti, kako igrati, da bi to Molièrovo delo zazvenelo z odra čimbolj živo in sveže.

Med vsemi možnostmi uprizarjanja, od historične rekonstrukcije Molièrovih uprizoritev do njegovih del v sodobnih ali njim približanih oblekah (kar so po umetnosti in učinkovitosti dvomljivi prijemi), bi radi našli »Šoli za žene« in nam ter našemu občinstvu najustrežnejši način odrske upodobitve, ki bi imel vsaj nadih naše lastne izvirne iznajdljivosti. Uprizoritev naj bi tudi ne vzbujala vtisa, da je našim igravcem med igranjem dela velikega mojstra zaradi svetega spoštovanja pred njim zamrl smeh, ki je vendar njegovo najmočnejše orožje.

»Šola za žene« je izrazita karakterna komedija, čeprav vsebuje obilico situacijske komike. Vse dejanje komedije, vsi zapleti in situacije v komediji izvirajo iz značajev oseb v tem delu. Ostra karakterizacija pri odrskem oblikovanju posameznih likov bo torej najbolje izrazila osnovno misel dela. Naš najmočnejši uprizoritveni poudarek bi naj slonel prav na oblikovanju značajev in njihovega razvoja. V ta namen naj bi do kraja izkoristili vsa možna odrsko izrazna sredstva. Poleg igravskih kreacij naj bi to hotenje podprla tudi kostumografija in scenografija. Kostumi naj bi ne bili samo slogovno verna oblačila, temveč naj bi s komičnimi simbolnimi detajli še podprli karakterizacijo nosivca. Skladno z razvijanjem fabule in značaja osebe naj bi se spreminjal tudi kostum. Podobno naj bi bilo s sceno. Nastajala in spreminjala naj bi se pod rokami glavnih akterjev komedije — v skladu z njihovimi značaji. Vsaka oseba spreminja sceno podoba v smislu svojih teženj. Protiigravec podira prej zgrajeno ali prinešeno in postavlja ter spreminja po svoje, ali pa celo kar brezobzirno ruši. Po možnosti naj bi celo trenutna razpoloženja posameznih oseb imela svoj odraz v kostumu in sceni. Na ta način bi lahko

dosegli, da bi kostumi in scena živeli in dihali iz igravcev, ga podpirali bolj kot običajno ter stopnjevali učinkovitost odrskega dogajanja. Prav na isti način naj bi bili uporabljeni tudi scenski rekviziti.

Naj teh nekaj stavkov zadostuje, kljub skrajni skoposti in kljub nevarnosti, da povedano ni dovolj nazorno. Namenoma pa niso navedeni primeri. Zanje naj služi uprizoritev, ki bo hkrati najbolj pokazala, koliko bodo taka hotenja uspela in ali so umestna. Morda se bo potem izpričalo, da smo dosegli s takim prijemom uprizarjanja Molièrove »Šole za žene« vsaj prgišče izvirnosti, ne da bi delali duhu dela silo.

Juro Kislinger

Scena iz Millerjeve drame
»Smrt trgovskega potnika«

Kriza gledališča ali ne?

O krizi gledališča se bo razpravljalo in pisalo vse dotlej, dokler se bo gledališče tretiralo samo s finančne plati. Če se končno vendar enkrat ne bomo zavedali, da gledališče samo od sebe ne more živeti in da se nikoli ne bo moglo vzdrževati z lastnimi dohodki, potem je gledališče stvarno v krizi in te krize nikoli ne bo konec. Nikoli in nikjer na svetu gledališča niso bila in tudi nikoli ne morejo biti lukrativna podjetja. S tem seveda še ni rečeno, da gledališče ne bi moglo ustvarjati večjih lastnih sredstev kot jih — če hoče sploh ostati kulturna ustanova — ustvarja danes. Čim pa stremimo za tem, da bo materialni efekt na vsak način rasel, se mora brezpogojno odreči tistemu, zaradi česar ima gledališče sploh še kakšen smisel — odreči bi se moralo svojemu kulturno-umetniškemu poslanstvu.

In tako nastane novo vprašanje: ali nam je gledališče še potrebno? Saj imamo danes film in televizijo — kaj nam bo v času vsesplošne mehanizacije še gledališče, ki je tako draga ustanova in ki živi samo ob visokih subvencijah in dotacijah, ki mu jih poklanja skupnost državljanov.

V takem gledanju na sodobno gledališče je po mojem mnenju iskati vzroke za razpravljanja o krizi gledališča in dokler se bo gledalo na gledališče s kriterija **finančnega** efekta, tako dolgo bo trajala gledališka kriza.

Gre torej za kardinalno vprašanje: **ali je današnji družbi gledališče še sploh potrebno?** Moje mnenje je, da gledališče še nikoli ni bilo naši skupnosti tako potrebno kot prav danes. Mehanizacija sodobnega življenja ubija človeka v človeku, ga uspava in dela iz njega brezčutno, apatično bitje. Iz tega brezčutnega stanja ga more zbuditi edino umetniška, živa beseda živega človeka — tega pa ne zmore noben film in nobena televizija, to moč ima in jo bo imelo zmerom samo gledališče, ki bo v najožjem kontaktu s svojim občinstvom. Naša družba se mora zavedati, da gledališče kot umetniška ustanova še ne priteguje širokih množic, če hoče ostati resnično kulturna ustanova, da je to zelo počasen, dolgotrajen in **drag** proces. Toda blagotvornega vpliva kulture na ljudske množice ne smemo meriti s finančnim efektom in s tega stališča sklepati o nadaljnji usodi gledališča.

Na festivalu malih scen, ki je bil od 30. marca do 9. aprila 1962 v Sarajevu, se je prav o temi »kriza gledališča« mnogo razpravljalo in je končno obveljala teza, da obstaja **kriza izvirnih gledaliških tekstov** s sodobno tematiko, nikakor pa ni mogoče govoriti o krizi gledališča. Najti je treba primerne načina za spodbudo piscev sodobnih dramskih tekstov, ki bodo s svojo aktualno tematiko privabljali čedalje večje množice v Talijin hram. Omogočiti je treba avtorjem novih dramskih del čim tesnejše sodelovanje med njimi in med gledališkimi praktiki, režiserji, dramaturgi itd. Ena najvažnejših nalog gledaliških vodstev pa mora biti ta, da **pogumno uprizarjajo vsako novo dramsko delo domačega avtorja**, ki ima današnjemu človeku nekaj povedati. Evidentno je, da to ne bodo sama vrhunska literarna dela,

marsikatero izmed njih bo na odru tudi propadlo, a nič za to: dostikrat je bil očiten poraz vreden za avtorja več kot še tako bučen trenuten uspeh. Treba je le poguma na eni in na drugi strani, kajti kdo bo še pisal dramska dela, če jih nobeno gledališče ne bo uprizarjalo?

Če bo znala družba pravilno rešiti novi način financiranja gledališč, če se bodo znali gledališki kolektivi sami s pravilno notranjo reorganizacijo gledaliških vodstev rešiti toge birokratske administracije in ko bo umetniški ustvarjavec za svoje delo prejemal nagrado **po učinku svojih stvaritev**, ne pa po uradniških plačilnih razredih, pa bodo postala resnična ljudska gledališča.

Fedor Gradišnik

Prizor iz Cankarjevega »Pohujšanja v dolini šentflorjanski«.

Gledališče in repertoar na razpotju

Celotna problematika slovenskega poklicnega gledališča postaja zadnje čase tako pereča, da jo bo treba razrešiti umno in z največjo okretnostjo, če bomo hoteli tej umetniški instituciji zagotoviti jasno kulturno in umetniško poslanstvo, katero naj opravlja v našem občestvu. Problemi, ki gledališče najbolj pretresajo, zadevajo predvsem njegovo materialno bazo, upravno in umetniško vodstvo ter položaj gledaliških umetnikov v njem.

Gledališče bo treba ekonomsko še vnaprej podpirati, zakaj z lastnimi dohodki se dandanes ne more vzdrževati skorajda nikjer v svetu. V naših razmerah bomo morali iskati načinov, da bodo dosedanega vzdrževavca (v največ primerih okrajne enote) nadomestile komune, na področju katerih gledališče deluje, poiskati pa bo treba tudi ključ, po katerem si bo moralo gledališče iskati večjih lastnih dohodkov.

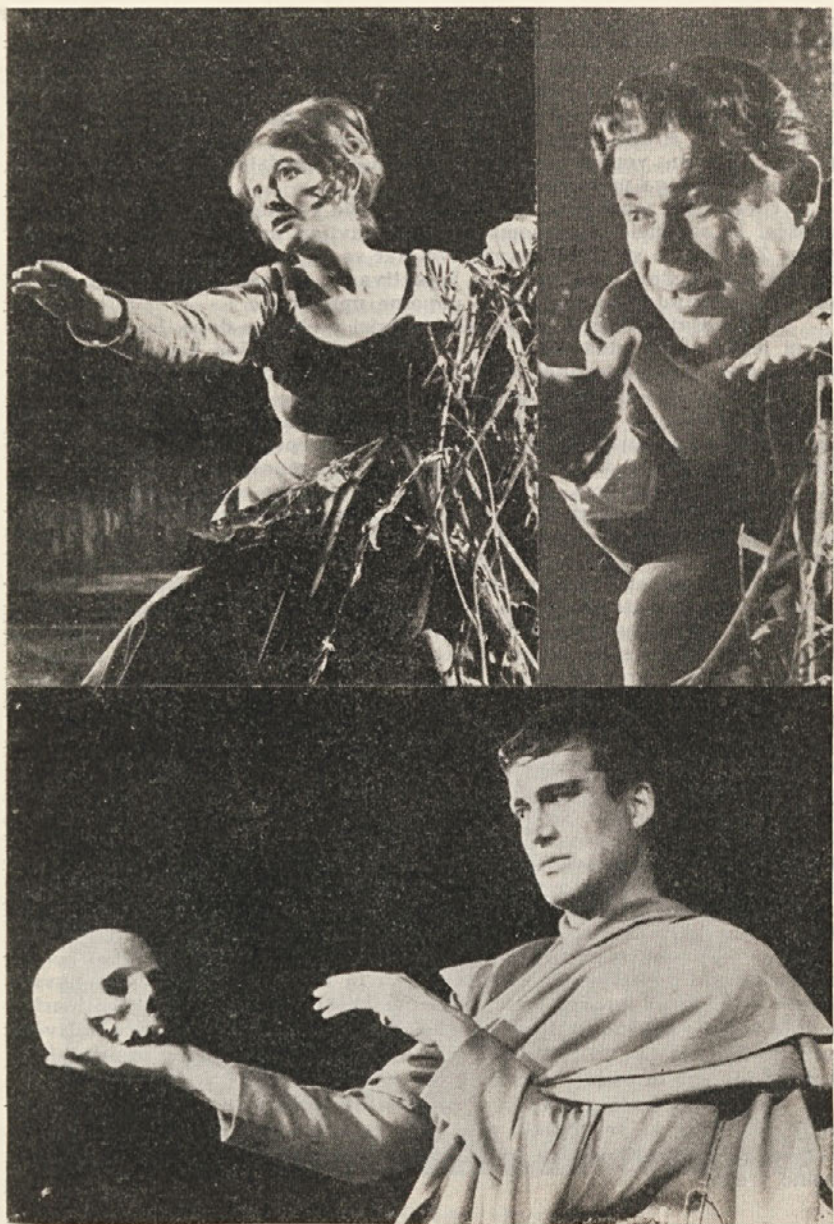
Po nekaterih znamenjih se bo morala spremeniti tudi predvsem zapletena struktura gledaliških vodstvenih organov, ki jih je zdaj za okretnejše vodstvo gledališč preveč. Seveda bo tako mogoče tudi hitrejša in bolj premišljena umetniško in gospodarsko usmerjanje gledališča kot celote.

Prav dosti problemov z daljnosežnimi posledicami pa bo treba razrešiti v pogledu gledaliških ustvarjavalcev, posebej igravcev. Vse večji razmah naše filmske, televizijske in tudi radijske produkcije, ki v njej sodelujejo igravci iz naših poklicnih gledališč, bolj in bolj načenja zložno, načrtno delo gledališča, ker pač film, televizija in radio potrebujejo predvsem poklicne igravce, ti pa so službeno vezani na neko gledališko ustanovo. Tako se že kažejo obrisi svobodnega gledališkega umetnika, ki bo lahko poljubno sklepal pogodbe z različnimi umetniškimi ustanovami, ne da bil v katero stalno vključen. To pa pomeni razbitje ansamblov in rojstvo zvezdniskega sistema.

Nakazani problemi z vso silovitostjo zastavljajo vprašanje repertoarjev naših gledališč. Nekih jasnih odgovorov nanj v sedanji prehodni dobi ne bo mogoče dajati, pač pa moramo iz dosedanjih izkušenj o marsičem sklepati.

Naša gledališča (z izjemo Drame SNG Ljubljana in morda dveh eksperimentalnih skupin) imajo precej eklektičen repertoar, se pravi, da skušajo ustreči okusu in potrebam zelo raznovrstnega občinstva. Recept za sestavo teh repertoarjev zaobsega dolžnino klasični dramatiki, sodobna gledališka dela, tako imenovani lažji žanr (odstotek se v različnih gledaliških različno giblje), vrh tega pa sodobno slovensko in jugoslovansko dramatiko. Gledališka vodstva skušajo to raznorodnost kolikor mogoče uglasiti, a rezultati niso vedno najboljši. Neki napredek, kar zadeva gledališče kot odsev časa, moramo zabeležiti pri odmerjanju vloge sodobne slovenske dramatike. Vsa slovenska gledališča se zares trudijo, da bi s kolikor le mogoče kvalitetnimi domačimi deli (teh pa še vedno ni v izobilju) poskrbela za živ in pristen stik med ustvarjanci in občinstvom.

Eklektičnost repertoarjev pa terja tudi eklektičnost gledaliških izraznih sredstev. Naši gledališčniki se morajo spoprijeti tako pogumno kot s kakšnim klasikom tudi z lahkimi bulvarnim blagom, igrali naj bi kar se da popolno in stilnih komedijah kot v moderni filozofski drami. To pa so zahteve, ki jim ne zmorejo vrhunsko zadostiti še tako sijajni umetniki. V večjih mestih, kjer je več gledališč, si ta približno razdelijo področja. Okrog sebe

Shakespeare — Javoršek: »Iz take smo snovi kot sanje«.

zbero tisti del občinstva, ki mu je po volji pač posebna plat gledališke ustvarjalnosti. Tako si gledališča lahko izoblikujejo svojo umetniško fiziognomijo in jo po svojih močeh izpopolnjujejo. Saj imamo že kar v Ljubljani vrsto gledališč, ki vsako streže svojemu občinstvu bodisi s klasično in vrhunsko sodobno dramatikom, bodisi z bulvarom, ljudsko igro, avantgardno dramatikom. V krajih, kjer je zgolj eno gledališče, le-to opravlja kopico poslov, in če mu vendar uspejo tudi zelo dobre predstave, je to že dosežek, vreden posebnega priznanja.

Gledališka zgodovina nas uči, da so bila resnično velika le tista gledališča, ki so imela popolnoma jasno zastavljen umetniškoizpovedni program. Za njim so se zbrali ustvarjalci kar se da podobnih estetskih in življenjskih pogledov, zato pa so v kolektivnem, enosmernem naporu uspeli ustvariti najsijajnejše, umetniško popolne uprizoritve.

V današnji situaciji, ko se rišejo obrisi prehodne dobe, bo na Slovenskem težko zbrati gledališke zборе, ki bi zmogli takšno kolektivno umetniško voljo, zato pa bo tudi težko voditi repertoarno politiko velikih načel.

Po vsej verjetnosti se bodo morala gledališča izven mest, kjer je več gledaliških ustanov in kjer bržčas ne bo povišane fluktuacije gledaliških ustvarjalcev, prebijati skozi sotesko, na katere eni strani bo grozila repertoarna eklektičnost, ki jo bo narekovala heterogenost občinstva, na drugo stran pa vabila možnost, da s kolikor toliko stalnim ansamblom sledi neki jasneje začrtani programski usmerjenosti. Od umetniških vodstev bo odvisno, ali jih bodo preustvarjale v umetniško dognane institucije ali pa jih spremenile v gledališki kaleidoskop.

Vsa ta ugibanja pa nimajo prave osnove, če ne upoštevamo še občinstva oziroma tiste skupnosti, ki bo skrbela za svoje gledališče in z njim živela. Od nje bo odvisno, kakšno gledališče bo imela; njeno gledališče bo hkrati tudi legitimacija njene omikanosti in prizadevanja, da se kulturno bogati. Modrost, preudarnost in daljnovidnost, kar zadeva harmonični razvoj posameznika in naše družbe, bodo pač morale narekovati merila, s katerimi bodo skupnosti začrtavale obseg in globino svojih gledališč.

Eno vodilo pa bi se za živo in uspešno gledališče dalo zapisati že danes: njegov repertoar naj obsega takšna dela, ki bodo umetniško prepričljivo govorila današnjemu človeku o njegovih življenjskih situacijah in mu jih tudi razreševala. To pa je mogoče predvsem z deli naših dramatikov, ki iz našega človeka govorijo zanj, s tisto sodobno dramatikom tujih avtorjev, ki ima tudi nam kaj povedati, iz klasične dramatike pa z umetninami, ki so problemsko sinhronizirane z našim časom. Vse, kar pride na oder zaprašnega, muzealnega, lapurlatističnega, zlaganega, gledavcu oziroma poslušavcu nima kaj povedati, to je suha veja na deblu žive umetnosti.

Veliki pesimisti prerokujejo gledališču črne dneve, če že ne kar pogin, za njegovega grobarja pa razglašajo film in televizijo (oba pa sta navsezadnje odvisna od igravca oziroma od gledališke umetnosti). Hipna situacija morda res riše takšno varljivo podobo. Toda kolikor bo gledališče doživelo zavoljo filma in televizije kakšne pretrese, se bo iz njih izvil le umetniško bolj prečiščeno in ostreje začrtanih obrisov, to pa mu bo le koristilo.

Kakšno bo naše gledališče v prihodnosti, je odvisno od nas samih, ne zgolj od tistih, ki sestavljajo repertoar in ki vodijo gledališke ustanove. Gledališče naše prihodnosti bo takšno, kakršno bomo hoteli in kakršnega bomo vredni.

Bruno Hartman

Razmišljanje ob zaključku sezone

Eden izmed poglavitnih in najpogostnejših pa hkrati najbolj upravičenih očitkov našim gledališčem velja njihovim brezobličnim repertoarnim podobam. Repertoar naj bi bil osnovna skupna umetniška izpoved posameznega gledališkega kolektiva. Rasel pa naj bi iz skupne idejne usmerjenosti in enotnega umetniškega hotenja vsega gledališkega kolektiva, ki se mu morajo podrediti vse težnje posamičnega uveljavljanja in vsi poskusi individualnega koristolovstva. Taka rast pa lahko obrodi prave sadove šele po večletnem venosmernem načrtnem hotenju. To je stara gledališka modrost, ki je trenutno, žal, tudi naše gledališče ne zmore. Vzrokov je mnogo. Nekaj izmed njih bi želelo zajeti tole gledališko razmišljanje. Želje lete celo še više. Rad bi tudi nakazal način za odpravo takega takega stvarnega vzroka.

Slovenci nimamo velikih mest. Poklicna gledališča imamo znotraj naših meja samo v naših treh največjih mestih, od katerih se niti Ljubljana še približno ne more primerjati po številu prebivalcev s kakšnim pravim vele mestom. Res je, da mesta s tako majhnim številom prebivalcev, kot so naša, pri večjih narodih pretežno sploh nimajo stalnih poklicnih gledališč. Tako stanje je sicer razveseljivo, kljub temu pa je skupno število gledališč na celotnem področju našega narodnega ozemlja manjše, kot je število gledališč v enem samem vele mestu večjih narodov. Terjamo pa, da ta maloštevilna gledališča zadostijo vsem zahtevam in nalogam, ki si jih večje število gledališč pri večjih narodih lahko med seboj porazdeli in zato tudi laže opravlja. Vsako njihovo gledališče si lahko izbere svoje lastno osnovno enotno usmeritev in se posveti samo njej. Pri tem se mu ni bati, da bi mu

Prizor iz Levittovega »Procesa«

zaradi enostrane usmerjenosti zmanjkalo občinstva, ker ga je v takem vlemestu zanj dovolj. Skratka — ni potrebno, da zadosti vsem željam občinstva in vsem vrstam občinstva hkrati. Vsako gledališče se lahko posveča samo eni osnovni nalogi in samo tistemu delu občinstva, ki mu taka usmerjenost ugaja. Pri taki specializaciji so vse sile posvečene enemu samemu namenu in rezultati so zaradi tega lahko mnogo boljši.

Naša gledališča večinoma (tudi naše) tega ne morejo in ne smejo. Vzdržujejo jih mala mesta in rastejo iz njihovega ozkega okvira. Glavnina naših gledališč si širi zaledje z gostovanji po širšem okolju svojih matičnih mest v glavnem iz dveh razlogov. Prvič — zaradi povečanja območja svojega poslanstva, in drugič — zaradi povečanja zaledja za vzdrževanje gledališča. Kljub temu pa so na ta način razširjena zaledja naših gledališč v primerjavi z zaledjem, ki ga nudi gledališču kako vlemesto, še vedno majhna in ne zmorejo zadostne koncentracije občinstva z enako usmerjenostjo. V vsakem kraju, kjer kako naše gledališče gostuje, se sreča z neizenačenim občinstvom vseh vrst.

Za vzdrževanje naših gledališč jim njihovo zaledje s svojo ekonomsko močjo nedvomno zadostuje. Duši pa jih zahteva po vsestranosti. Vsako naše mesto s svojim zaledjem zmore, razen Ljubljane, samo po eno gledališče. Od tega edinega gledališča pa terjamo zadostitev **vseh najraznovrstnejših gledaliških kulturnih in prosvetnih potreb**, ki jim drugod streže več različnih gledališč. Večina slovenskih gledališč se trudi kolikor toliko zadostiti vsem tem potrebam in zahtevam, pa tako postajajo nekakšne gledališke »deklice za vse«. To je po mojem eden izmed poglavitnih vzrokov brezobličnosti repertoarnih podob, ki nastajajo zaradi notranjih in zunanjih zahtev po vsestranosti.

Naša gledališča, tudi celjsko, delajo torej po želji, kakor kakšne »umetniško-obrtne uslužnostne ustanove«, in ker počno vse, so njihovi »izdelki«, to so uprizoritve, slabši, kot bi lahko bili pri enotnejši usmeritvi. Sile naših gledališč se cepijo v vse smeri in se ne morejo osredotočiti na en sam enoten cilj ali vsaj na manjšo skupino hotenj z enotnejšim namenom.

Izjeme so redka specializirana gledališča, ki pa so vsa po vrsti brez stalnega ansambla in deloma celo brez lastnih odrov. Tako so tudi te gledališke institucije okrnjene v svojih hotenjih. Take gledališke skupine so eksperimentalni odri v Ljubljani, posebna mladinska gledališča in deloma tudi komorni odri, ki so ustanovljeni pri stalnih gledaliških hišah. Tem gledališkim pojavom je enotnost hotenja, ki se izraža predvsem v repertoarju, omogočena; zato pa jih hromi nestalnost.

Edino zaznavno vodilo pri sestavljanju repertoarjev rednih gledaliških hramov je, kot že omenjeno, zadoščanje vsem potrebam. Tako najdemo na sporedih vseh naših hiš (razen ljubljanske »Drame«) mladinske igre. V zadnjem času se je celo poskušalo povečati število mladinskih uprizoritev v eni sezoni. Ena sama mladinska uprizoritev na leto namreč ne more zajeti vseh najrazličnejših zvrsti mladinske dramatike, niti vseh starostnih stopenj. Gledališča pa naj bi hkrati z mladinskimi uprizoritvami uprizarjala vsa nova domača in tuja dela, avantgardistična besedila, ljudsko dramatiko, pozabljena dobra dela, rekonstrukcije historičnih uprizoritev, tehtna in manj tehtna zabavna dela, klasična domača in tuja dela in prirejela še proslave in jubilejne prireditve po dnevni potrebi itd. itd. Idealen naj bi bil repertoar, ki bi vse to zajel v eni sami sezoni. Ali res?

Postavimo repertoar, ki bi v eni sezoni zajel vsaj samo po en pri-
merek vseh teh želja in potreb. Če bi ga hoteli uresničiti, bi potrebovali
teatrsko zgradbo z več odri in ogromnim ansamblom, ki ga praktično ne
bi bilo mogoče vzdrževati. Ker pa so le redki umetniki vsestransko uporabni,
bi velik del tega kolektiva pretežni del sezone brezdelno in zaradi tega
nezadovoljen — postopal. In še bi verjetno ne zadovoljili vseh in vsega.
Zakaj? Vsaki želji in potrebi bi taka gledališka hiša lahko zadostila samo
enkrat na leto, kar je vsekakor premalo in bi vsaka posamezna želja ali
potreba ostala kljub temu nezadoščena.

Edina realna rešitev iz te zagate je v omejitvi prizadevanj na najpo-
membnejše in najnujnejše. Vsem zvrstem občinstva bo zanimiv pereče aktu-
alen repertoar. Sem sodi predvsem uprizarjanje domače žive in aktualne
dramatike. Brez povezave z ustvarjajočimi kvalitetskimi domačimi pisci je
vsako gledališče obsojeno na životarjenje. Naše gledališče pa naj bi bilo
živo in aktualno, ker ga bo samo potem občinstvo zares goreče obiskovalo.
Živ repertoar s sodobno problematiko bo tudi nadomestil privlačnost zgolj
plehke zabave ali po krivem za komercialno štetje dramske robe. (Kako
moremo govoriti o komercialnosti pri nečem, kar mora biti subvencionir-
ano!) Poleg domačih del bi morala polniti repertoar še sodobna tuja dela,
a samo tista, ki imajo tudi nam kaj povedati. Najsi bodo nekatera še tako
kakovostna, če so za nas nezanimiva, so za nas nema in zato nepotrebna.
Gledališče črpa sokove tudi iz domače in svetovne klasične dramske za-
kladnice. Iz te naj bi uprizarjali samo tista dela, ki zvene v danem trenutku
najbolj aktualno. Končno sodijo v repertoar tudi »izkopanine« — po krivem
pozabljena domača dramska besedila — ki imajo tudi našemu času še kaj
povedati. Vsemu ostalemu se velja odpovedati.

Številčno naj bi razmerje med uprizorjenimi deli v eni sezoni imelo
svoje izrazito težišče na domači (jugoslovanski) dramatiki. Le pol, največ
dve tretjini repertoarja bi smelo biti iz tuje in klasične dramatike. Jasno
pa je, da tem zahtevam ni vedno lahko ugoditi, zlasti če se upoštevajo
stroga kakovostna merila. Možno pa je.

Poleg izvengledaliških vzrokov brezobličnosti repertoarnih podob na-
ših gledališč (še zdaleč niso bili omenjeni vsi), pa so mnogi vzroki takega
klavnega stanja tudi v gledaliških samih. Tudi pri nas. Repertoar se se-
stavlja nepremišljeno naglo, nenačrtno, zakasnelo in v časovnih stiskah,
tudi po osebnih željah posameznih pomembnejših ali osebno prodornejših
umetniških osebnosti v gledališču in še na najrazličnejše slučajne in ne-
mogoče načine. Kadar take težnje pri sestavljanju repertoarja prodro, a
niso v skladu z osnovno usmeritvijo ustanove, ali če take načrtne osnovne
usmeritve sploh ni, so to neposredni notranji vzroki za brezobličnost re-
pertoarne podobe posameznega gledališča. Prav uveljavljanje osebnih želja,
ki si običajno med seboj nasprotujejo, pa je najpogostejši vzrok pomanj-
kanja načrtne enotno usmerjene repertoarne politike. Vsak član umetni-
škega ansambla nekega gledališča bi se moral zavedati, da je boljše žrtvo-
vati kakšno osebno željo kot pa enotnost in načrtnost v hotenju vseh, ki
neko gledališko umetniško telo sestavljajo. Škoda, prizadejana temu osnov-
nemu življenjskemu živcu umetniškega zavoda, se bo maščevala vsakemu
posamezniku, torej tudi tistemu, ki jo je povzročil.

Juro Kislinger

Nagrajenci celjskega gledališča v sezoni 1961-62

Republiški odbor Združenja dramskih umetnikov Slovenije (ZDUS) je letos že četrtrič podelil prvomajske nagrade slovenskim umetnikom. Žirija društva si je ogledala predstave v Trstu in Celju, Maribor pa se letošnjega tekmovanja ni udeležil. Nagrade so namreč namenjene samo gledališčem zunaj republiškega središča.

V Celju si je žirija ogledala Proces, Pohujšanje v dolini šentflorjanski, Pravljico o carju in pastirju ter Smrt trgovskega potnika. V Trstu so bili nagrajeni Rado Nakrst, Silvij Kobal in Zlata Rodoškova, v Celju pa naslednji igralci:

Pavle Jeršin je prejel za vlogo
branivca v Procesu I. nagrado.

Volodja Peer za vloge Davidsona v Procesu, notarja v Pohujšanju in Bernarda v Smrti trgovskega potnika III. nagrado.

Marija Goršičeva pa je prejela posebno priznanje za izredno uspelo kreacijo Linde v Smrti trgovskega potnika. Nagrada ji ni bila podeljena, ker jo je prejela lani, pravila društva pa ne dovoljujejo, da bi jo prejela dvakrat zapored.

Marjan Dolinar za vloži učitelja Švili-
goja v Pohujšanju in Charleya v Smr-
ti trgovskega potnika III. nagrado.

Številne nagrade, ki jih vsako leto prejema celjska gledališka hiša, so lepo priznanje ne samo rasti nagrajenih, marveč vsemu kolektivu, njegovi požrtvovalnosti in ustvarjalnim težnjam.

Dober teater — (vsaka dobra drama, uprizoritev, igra) — je zmerom eksperimentalen!

In memoriam

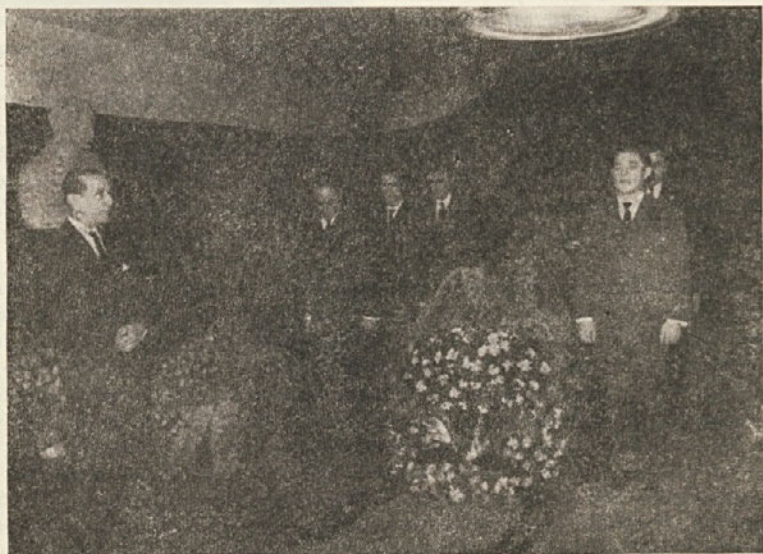
20. decembra 1961 je po hudem in brezupnem boju za življenje za vedno zatisnil oči nekdanji dramaturg našega gledališča, književnik Herbert Grün. Ob zaključku usodne sezone, ki nam je za vedno iztrgala celo plejado uglednih jugoslovanskih gledališčnikov, se spominjamo Herberta Grūna, pišemo besede našega globokega spoštovanja, priznanj in žalosti, pišemo s šibkimi peresi in ne moremo verjeti, saj je še vedno prisoten z vso svojo človeško vsebino, s toplo človečnostjo, s svojo bogato preteklostjo in z obetajočo prihodnostjo. Z njim se je odtrgal od nas del življenja, del nas, del tistih resničnih poosebljenih vrednot, ki dajejo človeku globlji smisel v življenju, mu vlivajo poguma in moči, ga ščitijo v urah tesnobe in plemenitijo življenje.

Herbert Grün je odtrgan od nas. Brez hrupa se je pridružil kulturnemu gibanju mesta Celja, spregovoril pa je tako tekoče in jasno, da je moralo vsako uho prisluhniti: v radiu govori Herbert Grün, v gledališču igrajo dramo Njegovo, v rokah držimo knjigo, ki jo je napisal, prevedel ON, in še in še. Govoril je in nenehno pisal, ustvarjal, ocenjeval, opredeljeval in estetsko usmerjal, tako da so se ga Celjani kmalu navadili. Navadili smo se videti luč vso noč v okencu gledališkega bloka, v njegovi delovni sobi, in prijetno nam je bilo, če smo ob poznih večernih urah hodili po cestah in ugotavljali, da tam še dela Herbert Grün, nikoli utrujen, vedno pokončen in uporen. Njegova nesebičnost, smelost in blesteče kultivirana govorica, s katero je znal spregovoriti tudi preprostemu človeku, nas je kulturno osveščala, in bili smo prepričani, da pač mora biti tak: vodilna ustvarjalna osebnost.

Iz te sebične vsakdanjosti nas trga misel: da je za vselej pretrgan tok velikega iskanja, da je z njim zakopano razkošje njegovih sposobnosti in lastnosti, ki so dane le redkim ljudem v kulturnih vrstah našega maloštevilnega naroda.

Skopa je vsaka beseda, s katero bi se skušali oddolžiti njegovemu življenju. Celoten prikaz njegovega dela še dolgo ne bo do kraja zabeležen. Ali pa bi tudi mogel zaobseči vse, s čimer je živel, za kar je bil pripravljen tvegati in v sebi do kraja uresničiti? Kdorkoli je kdaj z njim delal ali iskal pri njem nasveta (kako nesebično se je razdaljal!), temu bo nepozabna njegova pripravljenost, da neko stvar dosledno odkrito in pošteno oceni. Za tem moralnim imperativom smo komaj lahko slutili vse ogromno znanje, ki ga je stalno nestrpno kopičil, kakor da bi komaj čakal, da mine vsa ta mladostna zagnanost, ta nepotešena strast za neodkritim, ter ga pripelje do prave podobe sveta.

Njegova pot se je začela v Ljubljani 1925. leta. Po hitrem in odličnem šolanju na Akademiji za igravsko umetnost je dramaturgoval v Prešernovem gledališču v Kranju, v Zagrebškem dramskem kazališču, od leta 1955 do 1959 pa v Slovenskem ljudskem gledališču v Celju. Nazadnje je bil urednik kulturnih strani Naših razgledov. Poleg številnih dram in dramatizacij — spomnimo se samo nekaterih: Turandot, Atomski ples, Pernjakovi, Stara pravda, Zločin, Doktor vsega zdravilstva — se je zlasti široko udeleževal

Upravnik gledališča Mr. Fedor Gradišnik se je poslovil od pokojnika v avli našega gledališča.

na esejističnem področju: v gledaliških listih, dnevnem časopisju ter v spremnih besedah h knjižnim izdajam. Snov je zajemal iz splošne dramaturgije ter iz vprašanj estetike: v glasbi, likovni umetnosti itd. itd. Kolikšno je bilo njegovo prevajavsko delo iz nemškega in anglosaškega slovstva, je težko premeriti, tako obsežno je in mnogolično.

Zdaj je Herbert Grün odtrgan od nas in z njim je odtrgan del tiste celine, ki je bila v mislih Hemingwayu, ko je navedel citat: »Noben človek ni otok povsem sam zase; vsak človek je kos celine... ob smrti vsakega človeka je mene manj, kajti vključen sem v človeštvo: in zato nikdar ne sprašuj, komu zvoní: zvoní tebi...« Zvoní tebi in meni, zvoní vsem, ki čutijo in slutijo vrednote tistega dela, za katere je živel vse svoje kratko življenje nepozabni Herbert Grün.

Janez Žmavc

Gledališki list Slovenskega ljudskega gledališča v Celju. Številka 2, sezona 1961/62. Lastnik in izdajatelj: Slovensko ljudsko gledališče Celje. Predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Urednik Janez Žmavc. Fotografije: Viktor Berk. Vsi v Celju. Naklada 1000 izvodov. Cena 30 dinarjev. Tisk: Časopisno podjetje »Celjski tisk«, Celje 1962.

*Tkanina-Galanterija
Celje*

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana
PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje

»INGRAD«

CELJE

Ljubljanska 16

*Železninar
Celje*

**Zdravilišče
Dobrna**

VABI
NA
LETNI
ODDIH

s svojimi
poslovalnicami:

ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21

Poslovalnica v
Zalcu

**Trgovsko
podjetje**

1. junij

TRBOVLJE

**KOVINOTEHNA
CELJE**

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

»SAVINJA«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT
CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAZO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 4. Naklada 1000 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovič. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP »Celjski tisk«.

TOVARNA ŽICNIH IZDELKOV

»žična«

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedeže za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

»Slovenijales«

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogaske Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Zalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

**Tovarna tehtnic
Celje**

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

**Tekstilna tovarna
Šempeter**

V SAVINJSKI DOLINI

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD**

»Agropromet« Celje

Bežigrajska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtnina in Višnja.

**Slovensko
ljudsko
gledališče**

Milan Dokovič

LJUBEZEN

Režija
Juro Kislinger
Celje 1961/62

Milan Đoković

M A L I O D E R

LJUBEZEN

Drama v dveh dejanjih

Premiera
25. XI. 1961

Režija: Juro Kislinger
Prevod: Fedor Gradišnik
Scena: Sveta Jovanović
Kostumi: Alenka Bartlova

Inspicijent: Bogo Les — Sepetalka: Olga Puncerjeva —
Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster:
Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Frizerska
dela: Vera Srakarjeva — Slikarska dela: Ivan Dečman
— Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec —
Čevljarška dela: Konrad Faktor.

Režiser Juro Kislinger

Marjanca Krošlova — Danica

Jože Pristov — Zarko

Vera Perova — Milena

Tone Solar — Nikola

Stanko Potisk —
Peda, celjski debut!

Zgodba naše drame sega v čas obnove in začetke izgradnje v Srbiji. Torej nekako v leta 1948/50. Preprosta je ta zgodba, kot je preprosta resnična ljubezen Danice, junaške partizanke, do Žarka, ki je ne ljubi več. Za njim je čas ljubezni in smrti, zamenjal je puško in gozd s projekti in tovarno. Njegova je bodočnost, njej je ostala le preteklost. Ne najde več poti za njim, ne znajde se v novih okoliščinah, verjela je, da je dovolj, če ostane ljubeča, poslušna žena...

V tempu novega sveta se sreča Žarko z Mileno, intelektualko. Docela ustreza idealom in potrebam njegovega intelekta. Bila bi mu enakovredna partnerica. Tragična zmota: zavrnil je dragoceno, iskreno ljubeče bitje — samo za novo ljubezen. Spoznanje je prišlo prekasno.

Peda, dobri prijatelj razočarane in iskrene Milene, obudi vso to zgodbo, obudi jo nam in Mileni, ki je navsezadnje brez krivde kriva. Žarko je sprostil vso njeno ženskost, rešil jo je občutkov manjvrednosti, in zdaj ga kljub tragični zgodbi ne more pozabiti.

Bila bi to običajna igra o zakonskem trikotu, če bi ne bila pogojena s kontrastnim srbskim miljejem v posebnih družbeno političnih situacijah. To daje delu še danes aktualno vsebino in svojstveno privlačnost.

Milan Đoković, režiser in dramatik, se je rodil 1908. leta v Beogradu, končal je tam filozofsko fakulteto, bil direktor Drame narodnog pozorišta, napisal pa nekaj dram (Brodolomci, 1932, Voda sa planine, 1938, Raskrsnica, 1950), pripovedk in literarnih ocen; prevaja iz ruščine (Sistem Stanislavskega).

TOVARNA

Aero CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI!
Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

HMEZAD

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA
Z A L E C

MEKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89
Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —
Cene konkurenčne.

*Tkanina-Galantecija
Celje*

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana
PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje
» INGRAD «
CELJE
Ljubljanska 16

*Železninar
Celje*

**Zdravilišče
Dobrna**

VABI
NA
LETNI
ODDIH

**Trgovsko
podjetje**

1. junij
TRBOVLJE

s svojimi
poslovalnicami:

ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21

Poslovalnica v
Zalcu

**KOVINOTEHNA
CELJE**

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom!
Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje
Elektro-mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material,
radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje
na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa
imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih apa-
ratov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa
popravila v Razlagovi ulici 3a.

» SAVINJA «
LESNOSTROVSKI KOMBINAT
CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAZO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62.
St. 5. Naklada 1500 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik
in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, pred-
stavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jo-
vanovič. Foto Berk. Urednik: Janez Zmave. Tisk CP
»Celjski tisk«

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

» žična «

CELJE
Telefon 21-45

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega
platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse
panoge industrije, šlarafija sedežev za avtomobile,
kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

» Slovenijales «

CELJE
Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Roga-
ški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju,
Žalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmar-
ju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih
obrestuje do 6%.

**Tovarna tehtnic
Celje**

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte
in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po li-
cenci Bizerba. Enoletna garancija!

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

**Tekstilna tovarna
Šempeter**

V SAVINJSKI DOLINI

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD**

» Agropromet « Celje

Bežigradska 13

Kupuje in prodaja vse kmetijske
pridelke in gradbeni material.
Prodaja in nakup v skladiščih v Celju,
Šempetru in Smartnem ob Paki ter v
prodajalnah: Zelenjava, Ilruška, Češnja,
Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

**Slovensko
ljudsko
gledališče**

Saul Levitt

PROCES

Režija
Branko Čombač
Celje 1961/62

Chipman: Ta dežela, ki krvavi iz vseh ran, te kosti, ki še danes nepokopane bledijo po gozdovih, pa padli vojaki mojega lastnega polka...

Spencer: ...bahal se je, da je v Andersonvillu ugonobil več severnih kot general Ross v bitki pri demarkacijski črti.

Wirz: V očeh mojih otrok so me naredili za zverino.

Saul Levitt

Proces

(The Andersonville Trial)

Kazenska obravnava v treh nadaljevanjih

REŽIJA: BRANKO GOMBAČ

PREVOD: MAILA GOLOB

SCENA: SVETA JOVANOVIČ

KOSTUMI: MARIJA KOBILJEVA

Henry Wirz, obtoženec	Janez Škof
polkovnik N. P. Chipman, javni tožilec	Sandi Krošl
major D. Hosmer, njegov pomočnik	Stanko Potisk
Otis H. Baker, branilec	Pavle Jeršin
Louis Schade, njegov pomočnik	Cveto Vernik
general Lew Wallace, predsednik sodišča	Jože Pristov
stotnik Williams, dežurni oficir jetnišnice	Branko Gartner
dr. C. M. Ford, jetniški zdravnik	Peter Kušar
zapisnikar	Tone Zorko
polkovnik Chandler	Franjo Cesar
dr. John C. Bates	Janez Eržen
Ambrose Spencer	Slavko Belak
James H. Davidson	Marjan Dolinar
Jasper Culver	Volodja Peer
George W. Gray	Franc Mirnik
	Tone Solar

Generali in polkovniki, sodni prisedniki: Oto Cerček, Slavko Galjot, Tone Vrabl, Franc Dolinšek, Mavko Bukovec, Ludvik Verk.

Vojaki: Konrad Faktor, Polde Jan, Franc Klobučar, Rudi Klopotan, Jože Razgor, Ivan Robar, Slavko Vodenik.

Premiera
v soboto
16. XII. 1961

Inscipient: Cveto Vernik — Šepetalka: Tilka Svetelškova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan Dečman — Krojaška dela: Jože Gobec — Mizarska dela: Jože Hočevar — Čevljarška dela: Konrad Faktor.

Slike so z gledališke skušnje.

Davidson: Toliko jih je pomrlo v taborišču. Se zmerom slišim ponoči lajež psov, slišim glasove: kličejo na pomoč. Na pomoč!

Baker: ...ni zagrešil drugega, kot da je izpolnjeval dolžnost.

Chipman: ...oba sva bila v vojski, in videla sva može, ki so držali svoje drobovje v rokah in so se s prestreljenimi nogami še pomikali po tleh. Vzdignili ste roke.

Godi se včeraj in danes v svetu, v katerem živimo. Dramo, ki je napisana po konkretnih zgodovinskih virih, smo iztrgali iz preteklosti; ne gre namreč samo za zgodovinski dogodek, niti ne za številne podobne in še mnogo hujše dogodke po vsem svetu včeraj in danes, marveč za strahotno in sramotno spoznanje, da se kaj takega sploh more zgoditi med bitji, ki se imenujejo ljudje. In predvsem za to gre, da bi se kaj takega ne zgodilo nikoli več; da bi Proces ne bilo jutri, smo ga iztrgali iz zgodovinskega včeraj in oživel na odru danes.

SAUL LEVITT je že v zgodnji mladosti postal Newyorčan, študiral je tehniko, vendar se je kmalu uveljavil kot pisatelj (roman »Sonce molči«, novele, TV in dokumentarni filmi). Med II. svetovno vojno je bil štabni poročevalec za vojaški list, in tako je bil tudi priča osvoboditvi buchenwaldskih nesrečnikov. »Andersonvillski proces« je njegova prva igra, sprva skrajšana za televizijsko uprizoritev 1957. l., kasneje uprizorjena v New Yorku decembra 1959. Videli so jo že na Holandskem in v Nemčiji, Franciji ter v Izraelu.

Celjska uprizoritev bo prva v Jugoslaviji.

Branko Gombač: Nikoli več vojne in koncentracijskih taborišč! Opomin iz preteklosti — v svarilo prihodnosti.

TOVARNA

Aero CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

H M E Z A D

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

Z A L E C

METKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

»žična«

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedežev za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

»Slovenijales«

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogaški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Žalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

**Tovarna tehtnic
Celje**

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

**KOVINOTEHNA
CELJE**

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino

in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-Meccator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjstvih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 5a.

»SAVINJA«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

C E L J E

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAŽO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. Št. 6. Naklada 1000 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovič. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP »Celjski tisk«

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

**Tekstilna tovarna
Šempeter**

V SAVINJSKI DOLINI

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD**

»Agrocomet« Celje

Bežigradska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

**ŽELEZARNA
ŠTORE**

proizvaja surovo
železo, valjaste
proizvode,
cevi itd.

**Tovarna
emajlirane
posode
Celje**

**AGROSERVIS
»SEMPETER«**

Trgovsko podjetje

**KURIVO
CELJE**

nudi kurivo in
vse vrste
nekovinskega
gradbenega
materiala

**KOVO
VRANSKO**

se priporoča
svojim
odjemalcem

USNJARSTVO
Vransko

se priporoča
svojim
odjemalcem

Hotel SLOVAN
Vransko

se priporoča
cenjenim gostom

Časopisno podjetje

*Celjski
tisk*

Celjski tednik
Tiskarna
Knjigoveznica
Kartonaža
Klišarna

se priporoča
svojim
odjemalcem

Vsem ljubiteljem
gledališča
srečno in
uspehov polno
leto 1962

želita uprava
in kolektiv

SLG CELJE

**Slovensko
ljudsko
gledališče**

Boško Trifunović

**PRAVLJICA O CARJU
IN PASTIRJU**

Režija
Juro Kislinger
Celje 1961/62

Boško Trifunović Pravljica o carju in pastirju

Igra za mladino v treh dejanjih

Režija: JURO KISLINGER
Prevod: JANKO MODER
Scena: VLADIMIR RIJAVEC
Kostumi: MARIJA KOBILJEVA

Premiera
v nedeljo
18. I. 1962

Inspicijent: Cveto Vernik — Šepetalka: Tilka Svetelškova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan Dečman — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Lasuljar: Vinko Tajnšek — Krojaška dela: Amalija Parljčeva in Jože Gobec — Mizarska dela: Jože Hočevar — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Garderoba: Pavla Prištovškova — Rekviziter: Rudi Klopotan.

Nastopajo:

Car	Marijan Dolinar
Carica	Marjanca Krošlova
Carična	Vera Perova
Modrijan	Sandi Krošl
Prvi brat	Pavle Jeršin
Drugi brat	Jože Pristov
Tretji brat, pastir	Stanko Potisk
Vila-starka	Marija Goršičeva
Prolog	Janez Eržen
Osliček	Volodja Peer
Rabelj	Janez Skof
Dvorni maršal	Slavko Strnad
Poveljnik straže	Tone Solar
Prvi kmet	Slavko Strnad
Drugi kmet	Franjo Cesar
Kmetica	Zora Hudalesova

V vlogah drugih kmetov in kmetic, stražarjev, bohnarjev in trobentačev nastopajo še: Vera Srakarjeva, Pavla Prištovškova, Franc Klobučar, Janez Robar, Maks Bukovec, Rudolf Klopotan in Slavko Vodenik.

Živeli so trije bratje v daljni vasi, najmlajši med njimi pastir. Kar jim po smrti oče je zapustil, brž starejša lakomno razgrabit. Najmlajši, ki jima je služil, se mora zadovoljiti le z osličkom (toda ne navadnim, o, bolj pametnim, kot sta bila hudobna brata!). Tedaj pa prijaha carski sel z važnim naznanilom v vas: »Kdor prinese carju, ki je zgubil glas, čudežno zdravilo figo-dvojčko, ta bo dobil za nagrado carsko hčer!« — Fige-dvojčke?... Saj take rastejo na njihovem vrtu!

Starejša brata urno otovorita konja, in na pot! Prvi sreča vilo-starko, ki ga prosi za miloščino, brezsrčnež pa jo zavrne, češ da ima v vreči same žabe. »Pa naj bodo žabe!« začara vila. Ne, hudobneža nista imela sreče. Preden dospeta na carski dvor, se grozno stepeta, prvi obleži mrtev, drugi pa pred carjem odveže vrečo in — spak! — iz nje poskačejo žabe, fig pa nikjer. Za kazen ga primejo in odženo v ječo. Prav je tako.

Pastir prav tako roma z zdravilnimi figami na dvor. Ne odreče miloščine vili, zato prejme v dar čarobno piščalko. No, in tako veselo prispe na cilj, ozdravi carja, in dobil bi tudi carično, če — da, če bi carica se ne uprla. Pastir, pa da bi oženil carsko hčer!? Nikoli! Že si dvorni maršal izmisli pogubno delo. Pastir naj žene sto zajcev na pašo. Če do večera le eden mu uide, bo ob glavo!

Sto zajcev napasti, otroci, samo naštejte jih: sto urnopetih zajcev! Kdo bi to zmogel?... Pastir, seve, dobrosrčni pastir s čudežno piščalko. Pa to še ni vse. Če bi ne bil povrh še bister in če bi ne imel pametnega oslička, bi ga kaj kmalu ugnali v kozji rog. Carica, carična, car, vsi zapovrstjo se trudijo, kako bi mu izpleli vsaj enega zajčka. Ko uvidijo, da mu ne pridejo do živega, si izmislijo novo ukano. Pastir naj s samim govorjenjem napolni tri sode!... Že se steka peščena ura, že je pripravljen rabelj, da mu odrobi glavo... Tedaj pa — ne, otroci, pravljica se s tem ne konča. Morda se šele začne. Videti jo morate na svoje oči. Verjemite mi, mnogo bolj vesela je, kot je tale pripoved. In resnična, če pomislite, da grdobije nikoli niso poplačane z dobrim.

Urednik

TOVARNA

AERO CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

HMEZAD

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

ZALEC

METKA

MEHANICNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne

Tkanina-Galanterija
Celje

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana
PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje

»INGRAD«

CELJE

Ljubljanska 16

Železninar
Celje

Zdravilišče
Dobrna

VABI
NA
LETNI
ODDIH

s svojimi
poslovalnicami:
ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21
Poslovalnica v
Zalcu

Trgovsko
podjetje

1. junij

TRBOVLJE

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

»**žična**«

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedežev za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

»**Slovenijales**«

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogiški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Žalcu in ekspoziurama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

Tovarna tehnic
Celje

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

KOVINOTEHNA
CELJE

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino

in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-Mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

»**SAVINJA**«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

C E L J E

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAZO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 7. Naklada 1200 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovič. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP »Celjski tisk«

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

Tekstilna tovarna
Šempeter

V SAVINJSKI DOLINI

TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD

»*Agropromet*« Celje

Bežigrajska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

ŽELEZARNA
ŠTORE

proizvaja surovo
železo, valjaste
proizvode,
cevi itd.

Tovarna
emajlirane
posode
Celje

AGROSERVIS
ŠEMPETER

Trgovsko podjetje

**KURIVO
CELJE**

nudi kurivo in
vse vrste
nekovinskega
gradbenega
materiala

KOVO
VRANSKO

se priporoča
svojim
odjemalcem

USNJARSTVO
Vransko

se priporoča
svojim
odjemalcem

Hotel SLOVAN
Vransko

se priporoča
cenjenim gostom

Časopisno podjetje

*Celjski
tisk*

Celjski tednik
Tiskarna
Knjigoveznica
Kartonaža
Klišarna

USNJARSTVO
Vransko

se priporoča
svojim
odjemalcem

Hotel SLOVAN
Vransko

se priporoča
cenjenim gostom

Vsem ljubiteljem
gledališča
srečno in
uspehov polno
leto 1962

želita uprava
in kolektiv

SLG CELJE

Slovensko
ljudsko
gledališče

Ivan Cankar

Pohujšanje v dolini
šentflorjanski

Režija
Juro Kislinger
Celje 1961/62

IVAN CANKAR

Pohujšanje v dolini šentflorjanski

FARSA V TREH AKTIH

Režiser: Juro Kislinger
Scena: Vladimir Rijavec
Kostumi: Alenka Bartlova
Koreografija: Pino Mlakar
Lektor: Janez Žmavc
Asistent režije: Stanko Potisk

Osebe

Krištof Kobar, imenovan Peter	Janez Eržen
Jacinta	Vera Perova
Zupan	Pavle Jeršin
Zupanja	Marija Goršičeva
Dacar	Janez Skof
Dacarka	Marjanca Krošlova
Ekspeditorica	Zora Hudalesova
Učitelj Svilgoj	Marjan Dolinar
Notar	Volodja Peer
Stacunar	Jože Pristov
Stacunarka	Stefka Jerinova
Cerkovnik	Slavko Sirnad
Debeli človek	Anton Solar
Popotnik	Stanko Potisk
Konkordat	Sandi Krošl

Premiera

24. II. 1962

Inspicient: Cvetjo Vernik — Šepetalka: Olga Puncerjeva —
Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc
Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan
Dečman — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Lasuljar:
Vinko Tajnšek — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jo-
že Gobec — Mizarska dela: Jože Hočevnar — Rekviziterska
dela: Ivan Jeram — Garderoba: Pavla Pristovškova — Re-
kviziter: Rudi Klopotač

Narod je moralen; vsaka umetnost pa je nemo-
ralna... Če hočeš, da te bodo spoštovali in da
ne bo očitne pege na tvoji morali, stopaj z dru-
gimi natanko v istem koraku, glej z njihovimi
očmi, misli njih misli. Kar je družba ustanovila,
je moralno; kar se ne sklada z njenimi zakoni,
je nemoralno... Umetnost pa hodi žalibog za sto
korakov pred družbo, kaže ji v jasnem ogledalu
njen spačeni obraz, v drugem ogledalu pokra-
jino, ki je še daleč in ki jo sluti samo umetnik.
To početje je nemoralno...

(Cankar, Gospa Judit)

...kot umetnika ga domovina le zasmehuje in
preganja, pač pa ga časti in se mu hlapčevsko
uklanja kot »razbojniku«, in le kot takemu mu
tudi uspe, da prisili rojake k počastitvi genija
svojega »lepšega in višjega življenja« (== svoje
umetnosti) — Jacinte.

Včeraj je bila komedija še lepša nego v soboto;
prispale so namreč kritike. Tisto v pobožnem
»Slovincu« si bom spravil za vse večne čase.
Mož se peni od srda; vsaka druga beseda je psov-
ka. Kritiki »Sl. Naroda« je pametnejši; hvali, da
skrije svoj srd, čeprav je po premieri izjavil z
zardelim obrazom: »To ne gre! To je preveč!«

(Cankarjevo pismo)

V vseh (tipih) od prvega do zadnjega se predstavlja
predvsem lenoba in zabitost gotovega milje-
ja... Tista lenoba je to, tista ošabna in bedasta
lenoba, ki si igra narod, igra družbo, igra
kulturo, igra mecenatstvo in igra svoje dolž-
nosti do vsega tega...

(VI. Levstik)

Resnično, domovina, nisem te ljubil kakor cme-
rav otrok, ki se drži matere za krilo; tudi te
nisem ljubil kakor solznomeščanski vzdihovalec,
ki ti kadi v lice sladke dišave, da te skele uboge
oči; ljubil sem te s spoznanjem, videl sem te vso,
v nadlogah in v grehih, v sramoti in v zmotah,
v ponižanju in v bridkosti; zato sem z žalostjo
in s srdom v srcu ljubil tvojo oskrunjeno lepoto,
ljubil jo stokrat globlje in stokrat višje od vseh
tvojih trubadurjev.

(Cankar, Bela krizantema)

Zmerom sem bil prepričan, da je umetnika edini
poklic kritika in boj. Morda je moj posluh dru-
gačen od posluha drugih ljudi, morda je pokvar-
jen: že v najtišji, najslajši lirski pesmi slišim ob-
tožbo; izvila se je iz življenja kakor vzdih. Edino,
kar sem podedoval iz tistih lepih časov, je pre-
pričanje, da umetnik, ki se prilagodi, ni več
umetnik.

Ivan Cankar

TOVARNA

Aero CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

H M E Z A D

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

Z A L E C

MEIKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne

Tkanina-Galanterija
Celje

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana

PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in
lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje

»INGRAD«

CELJE

Ljubljanska 16

Železninar
Celje

Zdravilišče
Dobrna

VABI
NA
LETNI
ODDIH

s svojimi
poslovalnicami:

ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4

LABOD, Stanetova 21

Poslovalnica v
Zalcu

Trgovsko
podjetje

1. junij

TRBOVLJE

*Tkanina-Galanterija
Celje*

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana
PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje
» INGRAD «
CELJE
Ljubljanska 16

*Železninar
Celje*

**Zdravilišče
Dobrna**

VABI
NA
LETNI
ODDIH

**Trgovsko
podjetje**

1. junij
TRBOVLJE

s svojimi
poslovalnicami:

ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4

LABOD, Stanetova 21

Poslovalnica v
Zalcu

**KOVINOTEHNA
CELJE**

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

» SAVINJA «

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT
CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES.
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAŽO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 3. Naklada 1500 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanova. Fotomontaža Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP Celjski tisk.

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

» žična «

CELJE

Telefon 21-45

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedeže za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

» Slovenijales «

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Zalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

**Tovarna tehtnic
Celje**

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

**Tekstilna tovarna
Šempeter**

V SAVINJSKI DOLINI

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD**

» Agropromet « Celje

Bežigradska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

**Slovensko
ljudsko
gledališče**

Fadil Hadžić

HOTEL ZA NORCE

**Režija
Mirč Kragelj
Celje 1961/62**

FADIL HADŽIĆ

HOTEL ZA NORCE

Komedija v treh dejanjih

Premiera
10. XI. 1961

Osebe:

Molčiči	Jože Pristov
Ljubenzivi	Janez Eržen
Tečuč	Tone Solar
Viljem Kres, diplomat	Pavle Jeršin
Melita, njegova žena	Vera Perova
Matko, upravnik majhnega hotela	Janez Skof
Olga, sekretarka na dopustu	Zora Hudalesova
Mladenč, ki študira pravo	Volodja Peer
Marija, ženska srednjih let	Marija Goršičeva
Verica, ženska srednjih let	Marjanca Krošlva

Čas dogajanja — od danes do negotove prihodnosti
Kraj dogajanja — manjši planinski hotel nekje pri nas

Režija: Mirč Kragelj k. g.

Prevod: Fedor Gradišnik

Scena: Sveta Jovanović

Kostumi: Majolka Šukljeto

Lektor: Janez Žmavc

Inspicent: Cveto Vernik — Sepetalka; Olga Puncerjeva
Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc
Klobučar — Razsvetljava: Slavko Galjot — Garderoba:
Pavla Pristovškova — Slikarska dela: Ivan Dečman —
Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Krojaška dela: Amalija
Palirjeva in Jože Gobeč — Mizarska dela: Jože Hočevar —
Rekviziterska dela: Ivan Jeram.

TOVARNA

Aero

CELJE
KOCENOVA 4

Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI!

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

HMEZAD

ZADRUŽNO TRGOSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

ZALEC

METKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 25-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne.

*Tkanina-Galanterija
Celje*

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana
PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje
» INGRAD «
CELJE
Ljubljanska 16

*Železninar
Celje*

**Zdravilišče
Dobrna**

VABI
NA
LETNI
ODDIH

**Trgovsko
podjetje**

1. junij
TRBOVLJE

s svojimi
poslovalnicami:

ZELEZNINAR,
Stanetova 4
MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21
Poslovalnica v
Zalcu

**KOVINOTEHNA
CELJE**

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom!
Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje
Elektro-mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

» SAVINJA «
LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT
CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAŽO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 2. Naklada 1500 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovač. Inicialka: inž. Bojan Kovač. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP »Celjski tisk«.

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

» žična «

CELJE
Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlafarija sedeže za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

» Slovenijales «

CELJE
Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogaske Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Zalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

**Tovarna tehtnic
Celje**

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

**Tekstilna tovarna
Šempeter**

V SAVINJSKA DOLINI

**TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD**

» Agropromet « Celje

CELJE, Bežigradska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

**Slovensko
ljudsko
gledališče**

W. Shakespeare – J. Javoršek

**Iz take smo snovi
kot sanje**

**Režija
Branko Gombač
Celje 1961/62**

JAZ (kralj
Lear):

Pihajte vetrovi,
da vam poči lice!
Tulite! Vijte!
Plohe in nalive,
zalijte stolpe s
petelinimi vred!

ON: Veter je naj-
večji zaljubljenec,
prav vsako rožo
poljubi!

ONA: In modrina
neba se z belimi
prsti dotika
gričev.

ON: to so minute
popolne radosti.

JAZ: Pa jih
izživi do kraja!

M A L I O D E R

William Shakespeare - Jože Javoršek

IZ TAKE SMO SNOVI KOT SANJE

Krstno uprizoritev so pripravili režiser Branko Gombač, po prevodih Otona Župančiča, Mateja Bora, Janeza Menarta in Jožeta Javorška, scenograf Sveta Jovanović, kostumografinja Marija Kobičeva, skladatelj Marjan Vodopivec, koreograf dr. Henrik Neubauer in lektor Janez Zmavc.

N a s t o p a j o

O N — SANDI KROSL

O N A — VERA PEROVA

J A Z — JANEZ ŠKOF

Premiera
4. XI. 1961

Inspicijent: Cveto Vernik — Sepetalka: Tilka Svetelškova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Slikarska dela: Ivan Dečman — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec — Garderoba: Pavla Pristovškova — Rekviziter: Ivan Jeram — Čevljarska dela: Konrad Faktor — Mizarska dela: Jože Hočevnar.

Shakespearov večer je pri nas prvi poskus, kako bi predstavili ves pesnikov opus v ubrani vsebinski celoti. Zanimivo romanje skozi njegove knjige je prireditelj stkal v krhko dragotino, nežno občuteno hvalnico vsega živega in celo smrti. Veliko bolj kot pri drugih avtorjih se to ponuja pri Shakespearu, čigar življenjsko delo je organska celota, življenje človeka od rojstva do smrti, v vseh njegovih trpkih in radostnih spoznanjih, zapeljanostih, zločinu, ljubezni, v uporabi zoper krivico, zločin, in zoper smrt, to zanikavko in buditeljico vsega večnega. »Toda to so globine, do katerih moramo priti...«

Poleg poskusa, kako bi predstavili vsega Shakespeara, — kajti nemogoče je, da bi prevedli in uprizorili vsa njegova dela, za to bi potrebovali obdobje cele generacije, — uvajamo z njim šolo žlahtne besede, tako za igralce kot za gledalce. Mnenja smo, da se nobeno gledališče ne bi smelo izživljati samo ob repertoarju. Gledališče ni samo tribuna idej, marveč tudi hram lepe besede, ki ji prav danes ne posvečamo dovolj pozornosti. Celo določeno nazadovanje je opazno. Zato bomo še to sezono, če ne bo hujših zaprek, ponovili nekaj podobnega s Cankarjevim večerom.

ž—

Sliki sta z gledališke skušnje

Iz vsebine

PRVI DEL — NARAVA

Kakor vam drago, II — 1, Vojvoda Vihar, IV — 1, Irida
Romeo in Julija, II — 3, Brat Lorenzo
Kralj Lear, III — 1, Kent, Vitez
Kralj Lear, III — 2, Lear
Kralj Lear, I — 2, Gloucester
Kralj Lear, I — 2, Edmund
Hamlet, I — 1, Horatio
Othello, V — 2, Othello
Julij Cezar, I — 3, Kaska
Julij Cezar, II — 2, Kalpurnija
Beneški trgovec, V — 1, Lorenzo-Jessica
Zimska pravljica, IV — 3, Perdita — Poliksenes

DRUGI DEL — LJUBEZEN

Romeo in Julija, I — 5, Romeo
Romeo in Julija, I — 5, Romeo-Julija
Dva gospoda iz Verone, I — 1, Valentin-Protej
Dva gospoda iz Verone, II — 1, Valentin-Svrk
Stiriindvajseti sonet
Romeo in Julija, II — 2, Romeo-Julija
Romeo in Julija, III — 2, Julija
Romeo in Julija, III — 5, Julija-Romeo
Othello, III — 3, Jago-Othello
Zimska pravljica, I — 2, Leontes
Stoenaintrideseti sonet
Cymbeline, II — 5, Postumus
Hamlet, I — 2, Hamlet
Othello, IV — 3, Emilija
Othello, V — 2, Othello

TRETJI DEL — SMRT

Kakor vam drago, II — 7, Jaques
Sestinseddeseti sonet
Trisinseddeseti sonet
Rihard III, I — 2, Ana-Gloster
Mera za mero, III — 1
Rihard III, I — 4, Clarence-Brakenbury
Hamlet, IV — 3, Hamlet-Kralj
Hamlet, V — 1, Hamlet-Horatio
Julij Cezar, II — 2, Cezar
Romeo in Julija, V — 3, Romeo
Othello, V — 2, Othello
Hamlet, V — 2, Hamlet
Hamlet, III — 1, Hamlet
Vihar, V — 1, Prospero
Kakor vam drago, II — 7, Jaques
Vihar, I — 2, Ariel

TOVARNA

Aero CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI!

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmela
iz Savinjske doline

H M E Z A D

ZADRUŽNO TRGOSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

2 A L E C

MEKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne.

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

žična CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva,
žičnega platna, vibracijska sita, transportne
trakove za vse panoge industrije, šlarafija
sedeže za avtomobile, kauče itd., ter ko-
vinsko pohištvo

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

Železninar

CELJE

s svojimi poslovalnicami:

ŽELEZNINAR, Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4

LABOD, Stanetova 21

Poslovalnica v Žalcu

Zdravilišče
Dobrna

VABI

NA LETNI

ODDIH

Trgovsko podjetje

1. junij

TRBOVLJE

PEHTINA PESEM

Pehta tu in Pehta tam,
naj bo noč, naj beli dan!
Skriti se ji pač ne da,
pa če greš na rob sveta.

Če te zgrabi teta Pehta,
ti ne uide huda žehta.
Tam pri njej in pri Skazetu
konca hudemu ni letu.

Pehta tu in Pehta tam,
naj bo noč, naj beli dan!

Slovensko
ljudsko
gledališče

J. Vandot - M. Stante

Kekec in Mojca

Režija
Žarko Petan
Celje 1961/62

Prospekt SLG. Izhaja za vsako premiero. Sezona 1961-62.
St. 1. Naklada 1500 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in
izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstav-
nik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovič.
Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk ČP »Celjski tisk«.

KEKČEVA PESEM

Kaj bi žalostno le piskal,
kaj bi smrkeljček cedil,
rajši bom čez hribe vriskal
in za soncem se podil.

Kaj bi se pred Pehto tresel,
kaj Skazéta bi se bal,
rajši bom oba spodnesel,
se obema v brk smejal.
Juhej, juhej, juhej, juhejsasa.

Kekec je možak, juhe,
Kekec je junak, juhe,
ni naš Kekec mila Jera,
polne žepe smeha ima,
peti kot škrjanček zna,
vriska od jutra do večera.
Vse otroke rad ima,
z vsemi se prav rad igra,
mu neznana je zamera.
Kdor vesolja si želi,
k nam naj večkrat pohiti,
Kekec naš ga razvedri.

KEKEC IN MOJCA

IGRA ZA MLADINO V PETIH DEJANJIH

Po motivih mladinske povesti Josipa Vandota »Kekec na volčji sledi« napisal za oder Milan Stante.

Režija: Žarko Petan k. g.

Scena: Uroš Vagaja

Kostumi: Alenka Bartlova

Glasba: Marjan Vodopivec

Lektor: Janez Žmave

NASTOPAJO:

Kekec Volodja Peer
Tinka, Kekčeva sestra . . . Duška Škofova
Mati Kekčeva Marija Goršičeva
Korošec Tone Solar
Koroščeva Marjanca Krošlova
Rožle, sin Koroščevih Jelko Peer
Mojca, hči Koroščevih Vera Perova
Pehta Nada Božičeva
Skaze Jože Pristov
Prisank Pavle Jeršin
Gostilničar Janez Škof
Kmet Marjan Dolinar

Inscipient: Cveto Vernik — Sepetalka: Olga Puncerjeva — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Razsvetljava: Bogo Les — Garderoba: Pavla Pristovškova — Slikarska dela: Ivan Dečman — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec — Mizarska dela: Jože Hočever — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Čevljarstva dela: Konrad Faktor

Premiera

1. X. 1961

ob 15.30

Tekstilna tovarna

Šempeter

v Savinjski dolini

Tekstilna tovarna Prebold

Kovinotehna CELJE

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino
in kovinskim blagom

Telegrami: Kovit

»SAVINJA«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

CELJE

nudi vam mehak in trd les,

plemenite in slepe furnirje vseh vrst,

kakor tudi raznovrstno embalažo

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

»**žična**«

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, slarafijske sedeže za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

»**Slovenijales**«

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogaški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Zalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

Tovarna tehtnic
Celje

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

KOVINOTEHNA
CELJE

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino

in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-Mercator Celje

prodaja na debelo in drobno vse električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

»**SAVINJA**«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

CELJE

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAZO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 9. Naklada 1000 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanovič. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavec. Tisk CP »Celjski tisk« Celje

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

Tekstilna tovarna
Šempeter

V SAVINJSKI DOLINI

TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD

»*Agropromet*« Celje

Bežigrajska 15

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Šmartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

**ŽELEZARNA
STORE**

proizvaja surovo
železo, valjaste
proizvode,
cevi itd.

Tovarna
emajlirane
posode
Celje

**AGROSERVIS
ŠEMPETER**

Trgovsko podjetje

**KURIVO
CELJE**

nudi kurivo in
vse vrste
nekovinskega
gradbenega
materiala

KOVO
VRANSKO

se priporoča
svojim
odjemalcem

USNJARSTVO
Vransko

se priporoča
svojim
odjemalcem

Hotel SLOVAN
Vransko

se priporoča
cenjenim gostom

Casopisno podjetje

*Celjski
tisk*

Celjski tednik
Tiskarna
Knjigoveznica
Kartonaža
Klišarna

Lesno podjetje
Lava - Celje

IZVRŠUJE
VSA PARKETARSKA
DELA
Z MATERIALOM.
STRUŽI PARKETE IN
NUDI VSE VRSTE
REZANEGA LESA

Slovensko
ljudsko
gledališče

Marcel Franck

Sreča na upanje

Režija
Sandi Krošl
Celje 1961/62

MARCEL FRANCK O SEBI

... Rodil sem se v začetku stoletja. Več deset let sem čakal, preden sem začel pisati gledališke igre, kajti prva sega v 1948. leto. Gospodarske omejitve in črna borza so mi navdihnile »Mojstre plavače«... V Parizu so jih igrali 638-krat; v notranjščini države in v tujini so se tudi ogreli zanje. Po njih je bil posnet film. Uspeh me je nevarno ohrabil, pa sem napisal novo igro, to-krat o politikih. Dal sem ji naslov »Kričači«. Nisem jim namenil posebnih simpatij... o tej gospodi je bilo že toliko povedano in brez dvo-ma bolje, kot sem to storil jaz. Skratka, igra je bila popolna polomija. Zato pa sem imel zado-ščenje s »Kongresom v Clermont Ferrandu«, jedko satiro na zakon, ali vsaj na nekatere nje-gove nasledke, tako glede na odnose med zakon-cema kot na življenje otrok. »Kongres« so igrali v Parizu 712-krat. Od takrat dalje ga v notranj-ščini države in v tujini kar naprej igrajo. Tudi po njem je bil posnet film.

Imam otroke, ki imajo, hvala bogu, močne glasove in so zelo živahni. Njim se imam zahva-liti za svoje zadnje delo »Otroci po želji«, ki je posmehljiva kritika preobljudenosti, za svoj največji uspeh. V Parizu je bilo 1200 predstav, v tujini jo — kot »Kongres« — redno igrajo. Oddajali so jo po francoski televiziji in tudi po njej je bil posnet film.

In nazadnje »Sreča na upanje«... To pot sem poskusil združiti gospodinjske umetnosti z gledališko umetnostjo, prodajo hladilnika na kredit z njegovim nakupom, in računal, da bo stvar nudila dve uri zabave. Iz tega nenavad-nega križanja se je rodila »Sreča na upanje«, lahkotne čirečare, s katerimi Gabrijela nepre-mišljeno podpisuje obroke, ki naj zagotove sre-čo njeni hčeri, in ki bodo, upam iz vsega srca, zabavale in pritegnile tudi jugoslovanske gle-davce...

MARCEL FRANCK

Sreča na upanje

Režiser: SANDI KROŠL
Prevod: Bruno Hartman
Scena: Vladimir Rijavec
Kostumi: Mija Jarčeva

Gabrijela Zora Hudalesova
Katarina Marjanca Krošlova
Jerome Volodja Peer
Denise Vera Perova
Adrien Rams Tone Solar
Valerija Marija Goršičeva

Premiera
16. V. 1962

Inspicient: Vlado Kalapati — Sepetalka: Olga Puncer-jeva — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan Dečman — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Lasuljar: Vinko Tanjšek — Krojaška dela: Amalija Palirjeva in Jože Gobec — Čevljarska dela: Konrad Faktor — Mizarska dela: »Obnova« — Garderoba: Pavla Pristovškova — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Rekviziter: Rudi Klopotan.

»Sreča na upanje« spada v zvrst s pozna-vanjem odra pisanih bulvarnih aktualk. Njena vsebina je norčevanje iz sistema potrošniških kreditov. Razen te pglavitne tarče svojega norčevanja pa je avtor Marcel Franck v tej svoji komediji izpostavil porogu še kup drugih pro-blemov in problemčkov sodobnega življenja (mar res samo francoskega?), kot na primer: sta-novanjsko stisko, življenjski standard, baharijo s predmeti, ki so pridobitev moderne tehnike v gospodinjstvu, nesmotrno gospodarjenje gospo-dinj, trgovske zastopnike, družinske težave in razburjenja mladih zakoncev ter vmešavanje najbližjih »dobrohotnih« sorodnikov — tašč — v zgode in nezgode mladoporočencev. Vso to pro-blematiko je zapletel v komične konflikte in situacije dveh mladih in njunih mater, oziroma tašč — vdov, a za nameček dodal še sodobnega lovca kupcev na kredit... .

»Ta kvintet nam v lepo tekoči, zabavni ko-mediji odpira oči, kako je malomeščanska — in ne samo ta — baharija, preletavanje svojega bližnjega, neumno trapanje za novotarijami, ti-ranija nad otroki, bedna karikatura pravega življenja in da zanj vesta le mlada dva, ki se iz našopirjenosti in lažnega sijaja rešita z od-kritosrčnostjo in delom...«, kakor piše v svoji razčlembi dramaturg SNG Maribor, prof. Bruno Hartman.

Poglavitni povzročiteljici zmede in komičnih zapletov v tej komediji sta materi — tašči, Gabrijela in Denise. Vsaka bi rada ustvarila pri nasprotni vtis petičnosti. Na ta način bi se radi povzdignili nad tekmo in nad njo trium-firali in briljirali. Radi bi se milostno zviška ozirali druga na drugo. Pri tem pozabljata na koristi svojih otrok in skušata vse podrediti svojemu osebnemu prestižu. Spustita se v brez-glavo tekmo v »oboroževanju« s hipermoderni-mi gospodinjskimi stroji, pohištvom in avtomo-bili ter podobnim. Vse to lahkomiiselno nabav-ljata na kredit in obročno odplačevanje. Obroke naj bi seveda odplačevala mlada dva, čeprav jima vse te reči vsilita kot »darila«, pod krinko skrbne dobronamernosti. Obe imata otroka

— edinčka, ki ju razvajata bolj, kot je tema otrokoma ljubo. Vsaka skuša svojega otroka obdati z lažnim sijajem, da bi ga tako povzdig-nila nad drugega. Te njune karakterne napake so dovolj hude, a človeško razumljive. Obe sta osamljeni ženi-vdovi, ki sta se z vsem srcem preveč navezali na svoja otroka. Ljubosumni sta na bodočega zakonskega partnerja svojih edinčkov. Bojita se, da ju bosta s poroko izgu-bili ali pa morali svoje ljubljeno »detece« po-polnoma prepustiti bodočemu možu, oziroma ženi. Bojita se osamljenosti. Ti nagibi povzro-čajo med njima »hladno vojno« na račun otrok. Ko začneta le-ta ubirati svoja pota, se nesreč-nici znajdeti v enakem položaju, se zblížata v »nesreči« in postaneta prijateljici. Obe sta pač hoteli imeti v svojem otroku nadomestilo za svo-ja umrla moža in ne razumeta, da želita mlada dva živeti svoje lastno življenje.

Izrazitejša in aktivnejša je v komediji Gabri-jela. Ona predstavlja glavni motor vsega doga-janja. Avtor ji je naklonil še posebno potezo — flirt s trgovskim zastopnikom Ramsom. Prvotno ga skuša omrežiti predvsem iz koristolovstva, ker je prepričana, da mora biti mož za ženo pred-vsem dobra molzna krava. Kasneje pa se prično pri njej oglašati zanj tudi nežnejše in pristnejše strune. Katarina je normalno, zdravo dvajset-letno dekle. Materino razvajanje je ni uspelo pokvariti. Ni tip razvajene hčerke — edinke, ki samo lenari in čaka, da ji pečene piške same letijo v usta. Tudi materini nauki o tem, kako je treba ravnati z možem, se je niso preveč prijeli. Mnogo ljubše ji je, če lahko vse odkrito-srčno prizna. Tudi Jeroma ni materino razva-janje preveč pokvarilo. Njena sleparija z avto-mobilom ga toliko pekli, da je ves blažen, ko končno lahko vse odkritosrčno razkrije svoji ljubljeni ženkici. Na kredit nabavljeno luksuzno opremljeno stanovanje občuti le kot breme in ne kot potrebo. Z vsem srcem hrepeni po domači kuhinji z navadnim štedilnikom. Gnusijo se mu jedila, ki so prišla iz hipermodernega hladilnika in bila pripravljena s pomočjo infrardečih žar-kov.

J. K.

TOVARNA

CELJE
KOCENOVA 6
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

HMEZAD

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

ZALEC

MEHANICNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 25-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne

Tkanina-Galanterija
Celje

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana

PRODAJALNA CELJE

Vsem nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in
lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje

»INGRAD«

CELJE

Ljubljanska 16

Železninar
Celje

Zdravilišče Dobrna

VABI
NA
LETNI
ODDIH

Trgovsko
podjetje

1. junij

TRBOVLJE

s svojimi
poslovalnicami:
ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21
Poslovalnica v
Zalcu

TOVARNA ŽIČNIH IZDELKOV

»**žična**«

CELJE

Telefon 21-43

proizvaja različne vrste žičnega pletiva, žičnega platna, vibracijska sita, transportne trakove za vse panoge industrije, šlarafija sedežev za avtomobile, kauče itd., ter kovinsko pohištvo.

TERMO
ELEKTRARNA
ŠOŠTANJ

»**Slovenijales**«

CELJE

Zidanškova 15

Komunalna banka Celje

s podružnicami v Laškem, Mozirju, Rogaški Slatini, Slovenskih Konjicah, Šoštanju, Žalcu in ekspoziturama v Velenju in Šmarju pri Jelšah zbira hranilne vloge in jih obrestuje do 6%.

Tovarna tehtnic
Celje

Mariborska cesta 1 — Telefon 21-41, 29-27

Proizvaja vse vrste tehtnic. Zahtevajte prospekte in ponudbe! Nov proizvod: tehtnica MAXIMA po licenci Bizerba. Enoletna garancija!

KOVINOTEHNA
CELJE

Mariborska cesta 17

Veletrgovina s tehnično železnino

in kovinskim blagom!

Telegrami: KOVIT

Trgovsko podjetje

Elektro-Mercator Celje

prodaja na debelo in drobno ves električni material, radio aparate in pribor. Poslovalnice maloprodaje na Ljubljanski cesti 10, v Stanetovi ulici 2 in 3 pa imajo še bogato izbiro vseh vrst gospodinjskih aparatov in pripomočkov. Servisna delavnica za vsa popravila v Razlagovi ulici 3a.

»**SAVINJA**«

LESNO INDUSTRIJSKI KOMBINAT

C E L J E

NUDI VAM MEHAK IN TRD LES,
PLEMENITE IN SLEPE FURNIRJE
VSEH VRST, KAKOR TUDI
RAZNOVRSTNO EMBALAŽO

Prospekt SLG. Izide za vsako premiero. Sezona 1961-62. St. 8. Naklada 1200 izvodov. Cena 10 dinarjev. Lastnik in izdajatelj Slovensko ljudsko gledališče v Celju, predstavnik Mr. Fedor Gradišnik. Naslovna stran: Sveta Jovanović. Foto Berk. Urednik: Janez Zmavc. Tisk CP »Celjski tisk« Celje

POHIŠTVO

MIZARSKO PODJETJE

Celje, Kersnikova 17

Tekstilna tovarna
Šempeter

V SAVINJSKI DOLINI

TEKSTILNA
TOVARNA
PREBOLD

»*Agropromet*« Celje

Bežigradska 13

Kupuje in prodaja vse kmetijske pridelke in gradbeni material. Prodaja in nakup v skladiščih v Celju, Šempetru in Smartnem ob Paki ter v prodajalnah: Zelenjava, Hruška, Češnja, Jabolka, Stojnica, Povrtina in Višnja.

ŽELEZARNA
ŠTORE

proizvaja surovo
železo, valjaste
proizvode,
cevi itd.

Tovarna
emajlirane
posode
Celje

AGROSERVIS
ŠEMPETER

Trgovsko podjetje

**KURIVO
CELJE**

nudi kurivo in
vse vrste
nekovinskega
gradbenega
materiala

KOVO
VRANSKO

se priporoča
svojim
odjemalcem

USNJARSTVO
Vransko

se priporoča
svojim
odjemalcem

Hotel SLOVAN
Vransko

se priporoča
cenjenim gostom

Časopisno podjetje

*Celjski
tisk*

Celjski tednik

Tiskarna

Knjigoveznica

Kartonaža

Klišarna

Vsem ljubiteljem
gledališča
srečno in
uspehov polno
leto 1962

želita uprava
in kolektiv

SLG CELJE

Slovensko
ljudsko
gledališče

Arthur Miller

Smrt trgovskega
potnika

Režija
Branko Ćopić
Celje 1961/62

ARTHUR MILLER

Smrt trgovskega potnika

NEKAJ ZASEBNIH POGOVOROV V DVEH
DEJANJIH Z REKVIEMOM

Režija: BRANKO GOMBAČ

Prevod: Janko Moder

Glasba: Bojan Adamič

Scena: Sveta Jovanovič

Kostumi: fundus SLG

Lektor: Janez Žnavor

Willy Loman	Jože Pristov
Linda	Marija Goršičeva
Biff	Janez Eržen
Happy	Stanko Potisk
Bernard	Volodja Peer
Zenska	Vera Perova
Charley	Marjan Dolinar
Stric Ben	Tone Solar
Howard Wagner	Sandi Krošl
Stanley	Slavko Strnad
Gospodična Forsythova	Marjanca Krošl
Letta	Zora Hudalesova
Natakar	Rudi Klopčan

Premiera

20. IV. 1962

Godi se v hiši in na vrtu Willyja Lomana in na raznih krajih sodobnega New Yorka in Bostona, ki jih je ta obiskal.

Inspicijent: Cveto Vernik — Sepetalka: Tilka Svetelskova — Tehnično vodstvo: Franjo Cesar — Odrski mojster: Franc Klobučar — Razsvetljava: Bogo Les — Slikarska dela: Ivan Dečman — Frizerska dela: Vera Srakarjeva — Lasuljar: Vinko Tajnšek — Krojaška dela: Amalija Palirjeva — Garderoba: Pavla Pristovskova — Rekviziterska dela: Ivan Jeram — Rekviziter: Rudi Klopčan.

Prvo Millerjevo delo, ki ga v Celju uprizarjamo, je obšlo domala že vse svetovne odre in povsod želo uspeh in priznanja, videli pa smo ga že tudi v odlični filmski realizaciji. Kaj in kako nam pripoveduje Miller o svojem trgovskem potniku, ki je simbol ameriškega malega človeka, odvisnega od dobre ali zle sreče, od svoje sposobnosti, kako se bo obdržal na negotovih tleh kapitalistične džungle.

Zgodba je preprosta. Willy se vrne s potovanja strahotno utrujen in izčrpan, nihče več ne kupuje od njega, provizije pa so njegovi edini dohodki. Domov se je vrnil tudi starejši sin Biff, ki v življenju ni še nič dosegel. Med materjo, sinovoma in očetom pride do neslutnih in tragičnih obračunavanj, kajti v njihovi hiši niso nikoli govorili resnice. Oče si je nenehoma utvarjal, da bosta sinova prekosila vse svoje vrstnike, z njima je kompenziral svoj neuspeh, svoje razočaranje nad svetom, ki ga je prikrajšal za vse tisto, kar je po ameriški poslovni morali pogoj za srečo: materialno bogastvo in uspeh, pa naj bo za kakršno koli ceno. Vso to zmedeno samovelije, v katerem se prepletajo teptane etične norme in mrzlično iskanje ključa za popoln uspeh, ves ta grad v oblakih, slepilo o nenadni sreči pa postane kruta resnica, ko mu delodajavec odpove službo in ko sin zabrede v kraj. Pred žalostno stvarnostjo se Willy zateka v spomine, v romantično iluzijo o pokopanem harmoničnem, patriarhalnem svetu (kapitalizmu); z vso močjo samoprevare beži nazaj, nazadnje pa v smrt, to najbolj varljivo zanikavko izgubljenega življenja. Saj z njo prav ničesar ne razreši.

Pač. Ne razreši za svojo družino (družino kot čustveni simbol), razreši pa za nas, gledavce. Stari Willy Loman se vse življenje bori zase, toda na koncu se ta nujni, eksistenčni boj zase, ta biološki egoizem sprevrže v visoko moralno dejanje, v boj za sočloveka. Njegova borba nas potegne za seboj, privede do spoznanja in osveščenosti. Če bi bil konflikt v »Trgovskem potniku« samo borba med očetom in sinom za spoštovanje in odpuščanje, bi to zmanjšalo vrednost te drame. Toda ker presega družinski okvir in posega v družbo, v

vprašanja družbenega položaja in družbene časti in spoštovanja, se dvigne iz sfere nekega posebnega primera v sfero človeške usode nasploh, v tragedijo.

Spomini, ki se jim predaja trgovski potnik, so del njegovega resničnega življenja, živijo z njim naprej, pomembno posegajo in odločilno uravnavajo njegova dejanja. Tu ni nič protinaravnega ali izjemnega. Človekova notranjost se ne manifestira le v besedah in kretnjah, še veliko bolj živi sama zase in sproža nenadne duševne reakcije. Zato ta drama ni nič manj stvarna kot druge historično realistične smeri, ki jih označujemo z imenom realizem kot stil. Tudi če avtor razbije enotnost kraja, so ignoriranje glavnega prizorišča, sprehodi skozi stene še vedno del tehnike spomina, ki prav tako z močjo domišljije podira čas in razdalje. V tem je Miller izvrsten obnavljavec evropskega ekspresionizma in angleškega iluzionističnega odra, le da je ostal na trdnih tleh moderne realistične dramaturgije. V veliki meri mu pomaga sodobna tehnična oprema odrskega prostora.

ž-

Marija Goršičeva, Janez Eržen, Jože Pristov in Stanko Potisk na skušnji

TOVARNA

AERO CELJE
KOCENOVA 4
Telefon 20-12

SE PRIPOROČA S SVOJIMI IZDELKI

Naš zaščitni znak jamči za kvaliteto

Edini izvoznik slovenskega hmelja
iz Savinjske doline

H M E Z A D

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE
ZA IZVOZ HMELJA

Z A L E C

METKA

MEHANIČNA TKALNICA CELJE

Telefon št. 23-90, direktor 27-89

Brzjav: Metka Celje

Izdeluje vse vrste bombažnih tkanin.

Bogata izbira! — Kakovost priznana prvovrstna —

Cene konkurenčne

Tharina-Galanterija
Celje

TRGOVSKO PODJETJE NA VELIKO

Lesnina Ljubljana

PRODAJALNA CELJE

Vam nudi bogato izbiro vseh vrst pohištva, lesa in lesnih izdelkov.

Industrijsko gradbeno podjetje

»INGRAD«

CELJE

Ljubljanska 16

Železninar
Celje

Zdravilišče
Dobrna

VABI
NA
LETNI
ODDIH

s svojimi
poslovalnicami:
ZELEZNINAR,
Stanetova 4

MERKUR, Gubčeva 4
LABOD, Stanetova 21
Poslovalnica v
Zalcu

Trgovsko
podjetje

1. junij

TRBOVLJE

ž-